

I

ogaške novice

Glasilo občine Ljubljana, 15. oktober 2006, letnik XXXVII, št. 10

- ✔ Sprava po volitvah
- ✔ Občina je praznovala
- ✔ Podeljena najvišja občinska priznanja
- ✔ Koliko od vsega gre v Rovte?
- ✔ Gremo na volitve ali ne?
- ✔ Staro jedro pred novimi izzivi
- ✔ Zbornik Od obrti do podjetništva
- ✔ Z začetka pevske sezone
- ✔ Nina med najboljšimi Slovenkami
- ✔ Šolskemu letu in šolski knjižnici na pot
- ✔ Sredi najlepših domačij

Sprava – pa menda ja!

Gospodarska zbornica je, denimo, spravljena, po novem tudi brez obveznega članstva, Kmetijsko-gozdarska zbornica pa še vedno prisega na obvezno članstvo, kar spominja na čase obveznega članstva v sindikatu, za katerega nismo vedeli, čemu služi, ali obveznega članstva v SZDL (socialistična zveza delovnega ljudstva), v katero smo bili zapisani že ob rojstvu.

Breda Kutin, šefica Zveze potrošnikov Slovenije – bolj znana kot dama za TV razkazovanje in radijsko leporečje, se spravljivo smehlja, ko se nam napovedujejo evro podražitve, pred katerimi želi obvarovati potrošnike tako, da jim svetuje, naj se podražitvam preprosto uprejo. Zelo lepe želje! Žal, pa nam leporečna dama ne zaupa načina, kako naj se upremo podražitvam.

Po mnenju naših glasnikov javnega mnenja je napadalna in nespravljiva zunanja politika ZDA vredna same graje. Vse hvale vredna pa je zunanja politika ZDA, ko poočita Sloveniji počasnost pri gradnji džamije. Džamija sicer muslimanom pripada, tudi zaradi pravih tokov, da pa se Američani dajejo toliko ravno za džamijo v Sloveniji, je srhljivo zanimivo. Kot so srhljivo pozno naši poročevalci ugotovili, da v Libanonu nimajo krvavih rok le Izraelci, pač pa tudi Hezbolah. Kakšno spravljivo odkrijte?!

Strašen preplah je završal, ker sta dve vojakinji ovadili

nevesekoga zaradi domnevnega spolnega nadlegovanja. Zaradi mnenjskega neurja je že vse kazalo, da bo moral zaradi spolnostnega problema odvršati vojaški minister. A na vsem lepem se zve, da sta spolno nadlegovani vojakinji ovadeni pri tožilstvu zaradi njune lažne ovadbe. Kaj zdaj? Po spravni poti!

Potem ko je našemu predsedniku zmanjkalo denarja za vodo, elektriko, ogrevanje in čiščenje – hudičja, pa ravno za te drobnarije gre, ki jih moramo običajni smrtniki poravnati iz meseca v mesec!?! – se je odločil, da bo šel v Madrid na obisk k španskemu kralju z avtom namesto z letalom! Ha, človek bi pričakoval, da bo vrli predsednik demonstriral svojo vitalnost kar na kolesu. Še bolje na rolkah. – Ampak najpomembneje je, da sta se naša Janeza vendarle pobotala, češ kot bi hotela sporočiti vsem kranjskim Janezom, naj se vendarle spravijo med seboj! Tudi skoz pisma bralcev.

Med kandidati za logaškega župana se kar tare imen; nekateri so že znani zastavljavci svojega imena, nekateri pa so svoje ime (beri kandidature) najavili last minute – v zadnjem hipu. Zaradi natančne poučenosti popravljamo našo napoved iz prejšnje številke Logaških novic: ne bo se jih **šesterica priporočala za našo naklonjenost, pač pa deveterica njih**. To je zdaj kot pribito. O pravih mašinerijah pa po volitvah. Spoštovani občani in občanke pa zdaj in čez štiri leta!

Urednik

Dober dan, gospod župan!

Naravnost iz županove pisarne

Župan Janez Nagode

Za kanalizacijo ni ovir; bo tako tudi pri pločniku?

Narazlic razmeroma poznemu začetku del kanalizacija po Jački kar dobro napreduje. In čeprav utegne biti preboj pod avtocestnim priključkom nekoliko zahteven, da bi kanalizacijski vod pripeljali do Črneteta, se pa vendarle zdi, da se bodo kanalizacijska dela sklenila predvidoma do konca oktobra. Sočasno se pripravlja projekt za posodobitev Jačke z novo asfaltno prevleko in enostranskim pločnikom. Če bo pri ondotnih občanah dovolj razumevanja za odstop kakega robu v korist pločnika, bo do spomladi Jačka povsem urejena tudi s pločnikom, ki bo zagotavljal varnejšo pot pešcem, posebno starejšim in otrokom.

Od projekta do projekta

V pripravi je idejni projekt za vodovodno omrežje na Petkovec in na Praprotno Brdo; projekt bo pripravljen do konca leta. Še posebej se mudi s pripravo idejne projektne dokumentacije za kanalizacijo Gorenji Logatec-Kalce in Martinj Hrib. Prav projektne rešitve za martinjsko kanalizacijo so izredno zahtevne. Vsekakor bi morali biti projekti nared do srede prihodnjega leta, ko bi naj šel projekt na razpis za pridobitev sredstev iz evropskega kohezijskega sklada.

Slovo poslej tudi pri sv. Janezu

Poslovilna vežica dobiva svojo končno podobo, računa se, da bodo gradbena in obrtniška dela končana do 25. oktobra, ko

bo umeščena tudi oprema. Celotna naložba z zemljiščem in opremo vred bo veljala okroglih 100 milijonov. Po odprtju poslovilne vežice se bodo v dogovoru z župnijo cerkveni obredi opravljali v cerkvi sv. Janeza, do katere je urejen asfaltirani dostop; pred cerkvijo pa je asfaltirana tudi ploščad. Po opravljenem tehničnem pregledu in pridobljenem uporabnem dovoljenju, bo vežica dodeljena v upravljanje Komunalnemu podjetju.

Po asfaltu tudi do Sv. Janeza

Na naslovnici: *Letos je tudi v Logatcu grozdje dobro dozorelo.*

Foto: *M. Štefančič*

Tudi prenovi vodovoda in asfaltiranju cest dobro kaže
Ugodno vreme gre v prid **obnovi vodovodnega omrežja v naselju za Narodnim domom**, kjer se tudi na novo izvajajo tudi hišni priključki. Po končanih delih bodo ulice za Narodnim domom, ki so bile močno uničene tudi ob plinski napeljavi, na novo preplastili z asfaltom.

Voda bo vendarle ob sodelovanju Komunalnega podjetja in tamkajšnjih občanov pritekla tudi do hiš **od Kalc proti Hrušici** – ob nekdanji rapalski meji. Podobne možnosti se kažejo za nadaljevanje vodovoda tudi proti Vodicam. Z nekaj preureditvami bo vodna oskrba zanesljiveje zagotovljena tudi do najvišje ležečih hiš na Taboru. Tako bo logaška kotlina povsem oskrbovana z vodo prek vodovodnih sistemov.

Prenova cest se lepo steka tudi na Vrhju Sv. Treh Kraljev, kjer se asfaltirata cesti **Dolina-Petrač in Pil-Staje**. Dolžina obeh

prenovljenih cest, ki veljata blizu 27 milijonov tolarjev, meri poltretji kilometer.

In kako po Tržaški naprej?

Arheologi so opazno upočasnili tempo prenove že takoj na začetku, tovrstne zadrege se bodo verjetno še ponavljale, če se ne bodo celo stopnjevale. Zahtevnost prenove gre tudi na račun poglobljenih izkopov zaradi dveh kanalizacijskih vodov: prvega od Kramarja po Tržaški prek Notranjske do čistilne naprave, drugega pa od krožišča pri Klamu po Tržaški do križišča s Titovo in pod Potoško do čistilne naprave. Še posebne poglobitve se bodo izvajale na zahtevo občanov; cestna niveleta se bo mestoma znižala tudi za pol metra. Vendar upanje obstaja, da bi naj bila prenovitvena dela od krožišča pri Klamu do križišča pri Kramarju končana do naslednjega poletja.

Martin Koren

Izza svetniških klopi

Veličastna občinska slovesnost

Slavnostna akademija logaškega občinskega sveta je potekala 22. septembra zvečer v osrednjem hramu kulture, v Narodnem domu v Logatcu, v znamenju prazničnega nagovora župana Janeza Nagodeta, slovesne podelitve najvišjih občinskih priznanj in vedrega programskega razpoloženja, ki so ga bogatili cvetovi prelestnih sončnic

Uvodni del prireditve sta glasbeno oblikovala Matjaž Albreht ob vibrafonu in Tina Kosmač, učenka solopetja iz razreda Nine Kompare, vsi iz Glasbene šole Logatec. V osrednjem delu akademije je polna dvorana prisluhnila govoru župana Janeza Nagodeta, nato pa je sledila svečana podelitev priznanj.

Po nekaj letih zatišja je bila letos ponovno podeljena najvišja lovorika občine, in sicer priznanje Častni občan Občine Logatec. Tega je za 30-letno prostovoljno delo na področju kulture, s čimer se ponaša krajevna skupnost Vrh Svetih Treh Kraljev, občina Logatec in notranjska regija, prejel Franci Jereb na predlog predsednika vrhovske krajevske skupnosti Rafaela Krvine in župana Janeza Nagodeta. Naslednja tri priznanja, Spominske plakete z znakom Občine Logatec, so iz rok župana prejeli Janko Cepič, predsednik Prostovoljnega Gasilskega društva Gorenji Logatec, za 110-letno uspešno delovanje na predlog Gasilske Zveze Logatec, Jože Gladek, predsednik Prostovoljnega gasilskega društva Medvedje Brdo, za 100-letno uspešno delovanje na predlog Gasilske zveze Logatec, in Metka Rupnik, ravnateljica Osnovne šole »8 talcev« Logatec, za uspešno raziskovalno delo učencev, mentorjev in drugih sodelavcev na področju ohranjanja in razvijanja odnosa mladih do naravne in kulturne dediščine na predlog KS Naklo. Listino Občine Logatec pa je na predlog župana in Komunalnega podjetja Logatec prejel Vladimir Ferjančič za sodelovanje pri iskanju in zagotavljanju

Med prejemniki najvišjih občinskih priznanj od leve: Vladimir Ferjančič, za šolo »8 talcev« Metka Rupnik, za PGD Medvedje Brdo Jože Gladek, za PGD Gorenji Logatec Janko Cepič in Franci Jereb (manjka Mitja Žigon).
Foto: J. Turk

podzemeljskih vodnih virov pitne vode v občini Logatec, enaka listina pa je bila na predlog KS Naklo podeljena Mitju Žigonu za izgradnjo obrtno industrijskih con za Klijem in v Zapolju, s čimer je pospešil razvoj podjetništva in obrtništva na Logaškem.

Po odobravajočem aplavzu publike in po besedah zahvale dobitnikov priznanj se je prireditve, ki jo je povezovala Renata Gutnik, premaknila v čase, ko so

rokovnjači gospodarili po naših gozdovih. Člani Športno kulturnega društva Vrh Svetih Treh Kraljev so namreč na odru Narodnega doma zaigrali odlomek iz Rokovnjačev, letošnje poletne gledališke uspešnice pod milim nebom, ki jo je režiral Franci Jereb, novi častni občan občine Logatec. Prav ob koncu, pred odhodom v jesensko noč, so za slovo zaplesali še najmlajši, učenci OŠ »8 talcev«, člani otroške folklorne skupine, ki jo vodita Anita Garafolj in Majda Mihevc. *NevMa.*

Iz slavnostnega govora župana občine Logatec Janeza Nagodeta

Potem ko je župan pozdravil vse prisotne na slovesnosti, še posebej prejemnike občinskih priznanj in navedel vzpodbuden obisk Vlade s predstavniki Osrednje slovenske regije ter sporočil opogumljajoče podatke o gospodarskih in zaposlitvenih dosežkih, ki postavljajo našo občino v zlato sredino med najbolj razvitimi občinami Ljubljanske regije, je v nadaljevanju dejal:

Župan, slavnostni govornik.

Foto: J. Turk

»Morda je danes primeren trenutek, da samemu sebi postavimo preprosto vprašanje: *Na kaj smo občani občine Logatec lahko ponosni?* – Morda na to, da je naselje Logatec razglašeno za mestno ali da nam prebivalstvo vztrajno narašča in da je povprečna velikost našega gospodinjstva 3,2 člana (v RS 2,8) ali da imamo urejeno vodooskrbo nad slovenskim standardom, da pijemo kvalitetno pitno vodo in da je te vode na zalogi dovolj tudi za prihodnje rodove ali da smo ponosni na vse tri osnovne

šole in njihovo delo in njihov prispevek k izobraževanju in vzgoji naših mladih ali da imamo uspešno, žal, pa že premajhno Glasbeno šolo, in kar nekaj zelo uspešnih mladih glasbenikov, ali da imamo urejeno otroško varstvo na več lokacijah, tudi s sodelovanjem župnije Dolenji Logatec in Miklavževega vrta, ali da imamo zelo lepo, novo, in kar je še posebej razveseljivo, popolnoma zasedeno športno dvorano, ob njej sodobna zunanja igrišča, ali da imamo uspešne športnike posameznike in uspešne športne klube ali da imamo lepe, urejene gasilske domove in uspešna sodobno opremljena gasilska društva ali da imamo urejeno deponijo komunalnih odpadkov, ki nam jo mnogi zavidajo in da nam ta v občinski proračun vsako leto prinese kar nekaj investicijskih sredstev ali da nam je uspel podvig z uvedbo ločenega zbiranja

odpadkov in da v slovenskem merilu na prebivalca ločimo največ odpadne embalaže, da imamo na prebivalca največje število ekoloških otokov, ali da se nam uspešno razvijata obe obrtni coni za Klijem in v Zapolju, ki prinašata v občino razvoj in nova delovna mesta, ali da imamo uspešna in delovna kulturna društva, ki z veseljem nosijo glas o občini daleč po naši deželi in preko njenih meja, ali da se nam vzporedno z Logatcem razvijajo tudi ostala naselja na periferiji in da v njih raste število prebivalcev ali da imamo poskrbljeno tudi za starejše občane v Domu starejših v Logatcu in v Karitasovih domovih.

Zaplesali so učenci šole "8. talcev".

Foto: J. Turk

Je pa tudi mnogo stvari, na katere nismo ponosni in o njih neradi razpravljamo, denimo: niso nam v ponos državne ceste, ki potekajo skozi občino, nekatere od njih so že skoraj nacionalna sramota, ali da se nam promet skozi center Logatca zelo hitro povečuje, nimamo pa zgrajenih primernih obvoznic predvsem za tranzitni promet, ali da imamo neurejeno mestno jedro Logatca s premalo parkirnimi mesti ali da imamo premajhen Zdravstveni dom, da nimamo v celoti urejenega zajemanja in čiščenja odpadnih voda ne v Logatcu ne v ostalih urbanih naseljih, da v vseh večjih naseljih in ob pokopališčih nimamo urejenih primernih poslovnih prostorov za pokojnike, da nimamo sodobne dvorane in obnovljenega kulturnega doma v središču Logatca, da čutimo stisko s prostorom za občinsko upravo, upravno enoto in ostale službe, ki so namenjene občanom, da nam primanjkuje prenočitvenih kapacitet, da Logatec nima motela ali hotela, čeprav je mesto, da pošta v Logatcu postaja premajhna, po drugi strani nam hočejo preurediti način poslovanja pošte v Hotedršici, da imamo turistična društva, in nekatera zelo dobro delujejo, žal, delovanje osrednjega v Logatcu ugaša, da nam ni znano, kdaj, kako in s kakšnimi stroški, zaživeti športni center na Sekirici s posodobitvijo skakalnic, smučišča z vlečnico, ureditvijo nogometnega igrišča in še česa, da nam manjkajo ustrezne sprehajalne poti z urejenimi smetnjaki za pasje iztrebke, da imamo premalo igrišč za najmlajše; pa verjetno bi se še kaj našlo. Kljub vsemu smo v povprečju lahko z razvojem občine zadovoljni, saj je nemogoče zagotoviti, da bi bilo vse urejeno, postorjeno in bi bili vsi zadovoljni.

Počasi se nam izteka tudi mandat, ki smo ga za opravljanje javnih funkcij in za razvoj Občine dobili pred štirimi leti od naših občanov, zato bom izkoristil ta trenutek, da se vsem, ki ste kakorkoli prispevali v tem obdobju k boljšemu in hitrejšemu razvoju občine, zahvalim za sodelovanje in pomoč. Posebna zahvala gre državnemu poslancu Stanislavu Brenčiču, obema podžupanoma v tem obdobju Dušanu Černigoju in Borisu Hladniku, koalicijskim občinskim svetnikom, sodelavcem v občinski upravi, ravnateljem in direktorjem javnih zavodov, posebno še direktorju Komunalnega podjetja z njegovo ekipo, in vsem, ki ste kakorkoli sodelovali, da smo skupaj prišli preko ovir do tega trenutka.«

Tina Kosmač poje ob spremljavi vibtafonista Matjaža Albrehta.

Foto: J. Turk

Vsi naši prejemniki občinskih priznanj

Iz utemeljitev za dodelitev priznanj

Franc Jereb, režiser.
Foto: J. Turk

Za pomemben delež pri vzgoji generacij igralcev, pri postavitvah več kot trideset odmevnih predstav, s katerimi je zaznamoval živahen kulturni utrip na Vrhu in širil gledališko kulturo v občini in zunaj nje je Jereb je že prej prejel Februarsko priznanje občine Logatec ter srebrno in zlato Linhartovo značko.

Prostovoljno gasilsko društvo Gorenji Logatec je prejelo **Spominsko plaketo z zankom** za 110-letno uspešno delovanje na predlog Gasilske zveze Logatec. Gasilsko društvo je od leta 1896 varnostno

spremljalo življenje in delo v kraju in daleč zunaj kraja, se odzivalo na vse klice »na pomoč«. Bili so časi, ko se je v okviru društva utrjevala tudi kulturna dejavnost. Še vedno pa gasilci uspešno tekmujejo na gasilsko športnih igrah. Ves čas pa od Prostovoljne požarne brambre prek kasnejših organiziranosti pa prek Prostovoljne gasilske milice do današnjega društva so gasilci skrbeli za lastno vzgojo in strokovno usposobljenost, za času primerno orodje in opremo, s čimer so varovali in obvarovali ljudi in dobrine v požarnih, naravnih in siceršnjih nesrečah, hkrati pa vzorno skrbeli za pridobivanje in vzdrževanje prepotrebnih prostorov in intervencijskih vozil.

Prostovoljno gasilsko društvo Medvedje Brdo je prejelo **Spominsko plaketo z znakom** za 100-letno uspešno delovanje, na predlog Gasilske zveze Logatec.

Jože Gladek, predsednik PGD Medv. Brdo.

Foto: J. Turk

Gasilsko društvo, ki je bilo ustanovljeno leta 1906, je vsa svoja prizadevanja usmerjalo v pomoč bližnjemu pred požari in v raznoterih nesrečah. Le čas italijanske okupacije je ohromil in tako rekoč povsem odpravil aktivno delovanje medvejskih gasilcev. Nov zagon je zaživelo društvo po drugi svetovni vojni z nabavo nove opreme in s postavitvijo gasilskega doma, ki je postal ne le društveno pač pa tudi središče kulturnega in športnega udejstvovanja ter družabnega srečevanja. Nenehna skrb društva je veljala ohranjanju in izpopolnjevanju znanja in opreme za učinkovito pomoč ljudem v nesreči.

Osnovna šola »8 talcev« Logatec je prejela **Spominsko plaketo z listino** za uspešno raziskovalno delo učencev, mentorjev in drugih sodelavcev na področju ohranjanja in razvijanja odnosa mladih do narav in kulturne dediščine na predlog krajevne skupnosti

Franci Jereb iz Žirovskega Vrha 9 je prejel priznanje **Častni občan občine Logatec** za 30-letno prostovoljno delo na področju kulture, s katerim se ponaša krajevna skupnost Vrh Svetih Treh Kraljev, občina Logatec in notranjska regija na predlog Rafaela Krvine in župana občine Logatec Janeza Nagodeta. Franci Jereb je kot žirovski občan začel leta 1976 gledališko delo z mladimi na Vrhu Svetih Treh Kraljev, in kot režiser ostal zvest odru in tamkajšnjim gledališčnikom celih 30 let.

Janko Cepič, predsednik PGD G. Logatec.

Foto: J. Turk

Naklo. Širšo predstavitev utemeljitve objavljamo na strani 15.

Vladimir Ferjančič je prejel Listino občine Logatec za sodelovanje na področju iskanja in zagotavljanja podzemeljskih vodnih virov za področje pitne vode v občini Logatec na predlog župana občine Logatec Janeza nagodeta in Komunalnega podjetja Logatec. Kot strokovnjak-geolog najtesneje sodeluje Vladimir Ferjančič vse od leta 1997 z vodstvi občine in Komunalnega podjetja pri raziskavah in iskanju najboljših rešitev

Vladimir Ferjančič, geolog. *Foto: J. Turk*

za vodne vire. Preudarna strokovna preučevanja so privedla do priprave vrtin, ki danes zagotavljajo Logatcu in Lazam dovolj kakovostne pitne vode. Sodeluje pa še naprej z občino pri oblikovanju idej za posodobitev še drugih sistemov – v Rovtah in Hotedršici ter pri iskanju novih virov za vodovodne sisteme na Petkovcu, na Vrhu Svetih Treh Kraljev in drugod.

Mitja Žigon je prejel **Listino občine Logatec** za izgradnjo obrtno industrijskih con z Klijem in v Zapolju, s katerimi je pospešil podjetništvo in obrtništvo na Logaškem na predlog krajevne skupnosti Naklo. Mitja Žigon je z izgradnjo obrtno industrijskih con za Klijem in v Zapolju bistveno pospešil podjetništvo in obrtništvo na Logaškem. S tem smo v občini pridobili nova delovna mesta in višjo kvaliteto življenja. Logatec je postal hitro razvijajoče se podeželsko mestece, ki je zanimivo tudi za podjetnike Slovenije in tujine. Z izgradnjo obrtno industrijskih con se je Logatec okrepil tudi z infrastrukturo in spremljajočimi športno rekreativnimi objekti. Z njegovo miselnostjo in delom je v Logatcu zavel nov veter v razvoju in oblikovanju kraja.

Metka Rupnik, ravnateljica šole »8 talcev«. *Foto: J. Turk*

za vodne vire. Preudarna strokovna preučevanja so privedla do priprave vrtin, ki danes zagotavljajo Logatcu in Lazam dovolj kakovostne pitne vode. Sodeluje pa še naprej z občino pri oblikovanju idej za posodobitev še drugih sistemov – v Rovtah in Hotedršici ter pri iskanju novih virov za vodovodne sisteme na Petkovcu, na Vrhu Svetih Treh Kraljev in drugod.

Mitja Žigon je prejel **Listino občine Logatec** za izgradnjo obrtno industrijskih con z Klijem in v Zapolju, s katerimi je pospešil podjetništvo in

Mitja Žigon, podjetnik. *Foto: J. Turk*

g.u.

KERAMIČNA DELAVNICA, VAŠKI MUZEJ IN GALERIJA LAZE

Ogled stalne razstave starih predmetov.
Informacije: KŠD LAZE, Nataša Prestor,
tel.: 01 7544 803, 031 380 398.

Ker ni vseeno...

Farsa novembrskih volitev leta 1945 je starejšo logaško gospo spravila v mučno in neprijetno situacijo. Ko se je zglasila na volišču, so jo evidentirali v volilnem seznamu, namesto volilne liste ji je bila izročena kroglica. Ta je predstavljala njen glas, naloga volilke pa je bila: spustiti kroglico v eno izmed skrinjic. Časom enoumja primerno, sta bili na razpolago samo dve skrinjici, le z dvema odločitvama: za ali proti – kot da bi šlo za referendum, ne pa za volitve v ustavodajno skupščino. Prva skrinjica je bila za Ljudsko fronto, v drugi, tako imenovani črni skrinjici, pa so se zbirali glasovi proti. Volivčeva naloga je bila seči z roko v obe skrinjici in v eni izpustiti kroglico in tako oddati svoj glas. Kroglice naj bi padle v skrinjico neslišno; v črni, tisti proti, pa so zvočno zaščito odstranili. Tako so člani komisije in prek nje oblastniki točno ugotovili, kdo je glasoval za in kdo proti, kajti ko je gospa spustila kroglico v črno skrinjico, je zaropotalo, njej pa je presenečeno ušlo: "Joj, kaj bo pa zdaj?" Pa ji jadrno odvrne član komisije: "Ja, kaj? Nič, saj je itak vseeno!"

S političnimi spremembami v začetku devetdesetih let smo stopili na pot moderne demokratične družbene ureditve. Predstavljajte si, da vam član volilne komisije danes v državi s parlamentarnim sistemom upravljanja izusti, da je vseeno? Nezaslišanost, ki pa je doživela zanimiv obrat. Tega na volišču ne boste več slišali, žalostno pa je, da to prevečkrat slišimo od občanov, znancev ali celo prijateljev. Njihov argument vseenosti največkrat sloni na teoriji, da oblast še vsakega pokvari, da so v tem tako in tako vsi enaki. Neresno, če ne žaljivo do ljudi, ki se spustijo v politični boj. Volilna pravica nam je zagotovljena z zakonom, volilna udeležba pa je stvar naše svobodne odločitve: volimo ali se volitvam izognemo. Ta druga možnost je slaba, še slabše, če je argumentirana z vseenostjo. V tej točki pa iz vseenosti tudi izstopamo.

Ni več vseeno, saj tisti, ki se volitev udeležijo, odločajo namesto nas. In to o stvareh, ki so za nas življenjskega pomena. Preko predstavnikov političnih strank na državni ravni o strategiji državnega razvoja, davčni politiki, šolskem sistemu in še o čem. Na lokalnih volitvah odločamo o prihodnosti našega mesta, o njegovem razvoju in njegovi bivanjski kvaliteti. Prihodnost je v veliki meri odvisna tudi od bodočega župana in predstavnikov političnih opcij, izbranih na prihajajočih oktobrskih lokalnih volitvah. Državljeni imamo pravico do enakosti pred zakonom, zdravstvene oskrbe, šolanja... Družba nam zagotavlja socialno varnost, dolžnost pa nam je, da družbi tudi vračamo. Eden od načinov je dejavno soustvarjanje prihodnosti preko volitev. Volimo kot nam veleva srce in bodimo trezni in preudarni. Blaženi A. M. Slomšek glede volitev naroča: "Ne izbirajte ljudi po sladkih obljubah, zakaj kdor veliko obeta, malo dopolni. Izberite si svoje može po njihovih sedanjih delih. Tukaj beseda Kristusova velja – po njihovih delih jih boste spoznali. Kakor si boste s tistimi, ki jih boste izvolili, postlali, tako boste ležali. Ne pustite, da bi vam postiljali malopridni, širokoustni ljudje po svoji spačeni volji. Oglejte si dobro in pomislite, koga boste izvolili, potem pa krepko pristopite in si izvolite može po volji božji, modre in pravične, ki bodo skrbni očetje vaše soseske.«

Za župana in predstavnike občinskega sveta izberimo med kandidati ljudi političnih usmeritev, za katerimi stojte dobri programi, in kar je pomembno, izvolimo si jih sami. Kajti, ni vseeno!

Jan Mihevc

Po prenovljeni cesti v Zeleno dolino

Vreme ni bilo najbolj ljubeznivo, a otvoritvene slovesnosti ni pregnalo

Vreme se tistega petka, sredi septembra, ni in ni hotelo prijazniti. Oblaki so se jezili in drevili po obnebu in izstiskali vode iz sebe, kot bi šlo za stavo. A kljub vsemu se je v Hotedršici pod napuščem blizu otvoritvenega traku ob cesti v Zeleno dolino nabralo domačinov in drugih gostov, med temi tudi župan občine Janez Nagode in nekateri občinski svetniki.

Najprej pa je mokrotne zbrane s polno mero navdušenja in prijaznosti pozdravil in nagovoril Matjaž Petrovčič, ki je natresel jako zanimive zgodbe iz preteklosti ceste v Zeleno dolino. Tako, recimo, da so bili Žibršani sprva povezani s Hotedršico kar po potoku in da je bila cesta po dolini zasnovana šele v letih 1942-1943 in da so jo Žibršani s Hotenjci gradili povsem ročno, kamenje za utrjevanje ceste pa so vozili od vsepovsod, največ iz Novega Sveta. Zemljišče za cesto, ki je potekala dober meter niže od sedanje, pa je odstopil Tomazinov gospodar...

Župan J. Nagode in predsednik KS S. Nagode sta v nalivu odprla prenovljeno pot v Zeleno dolino.

Vse bolj prometna cesta pa je klicala po posodobitvi, in potem ko sta prizadevanje združila župan in predsednik tamkajšnje krajevne skupnosti Stanislav Nagode, so dela stekla in se tudi končala v prid domačinov, okoličanov in tudi turistov, ki vse pogosteje obiskujejo zanimivosti Hotedršice. Nagovor župana in predsednika krajevne skupnosti je bil namenjen zadovoljstvu nad doseženim pa tudi nad izvajalci, ki so odlično opravili svoje delo. Predno sta oba govorca slovesno prestrigla otvoritveni trak, je z recitacijo Pot do sreče nastopila Adrijana Dolenc, ob harmoniki pa je folklorni kvartet zaplesal kot Gene Kelly ples v dežju. – Med blagoslovom nove ceste, ki jo je Božji previdnosti priporočil domači župnik Srečko Turk, je ljudstvo na župnikov namig molilo za zdravo pamet. Ja, in prav je storilo, zakaj zdrave pameti ni na cesti nikoli preveč.

In kot se ob taki priložnosti spodobi, je bilo treba z avtomobili (drugače skoraj ni šlo) premeriti vseh 1260 metrov novega asfalta tja do Dolenčevih, kjer je bilo prazničnega jela in pila v dovoljšnjem obilju.

M. Štefančič

Iz občinskega proračuna za KS Rovte le 10 milijonov – je to res?

K pisanju tega prispevka me je spodbudilo javno govorjenje občinskega svetnika iz KS Rovte, ki med vaščani in občani širi novico, da je proračun občine Logatec letos za KS Rovte namenil samo 10 milijonov tolarjev. V nadaljevanju bom dokazal, da je to neresnica, ki jo svetnik širi po svoji okolici, morda tudi kot predvolilno propagando. Proračun občine Logatec za leto 2006 (vključen je tudi rebalans) za KS Rovte namenja naslednja sredstva:

1. za obnovo in gradnjo občinskih cest 22.000.000 SIT. Iz tega naslova so bile poravnane obveznosti za obnovo in asfaltacijo naslednjih cest: Križajeva dolina-Pustni Grič, Rovte-Brdo (mimo Montane), Godobov-Brenčič. V izvajanju pa sta še dva odseka: Rovte-Vidmar in Kapelica-Zadrugar. Izvedena pa je bila tudi modernizacija ceste v Žabnici.
2. za izgradnjo vodovoda Rovte-Sovra je v proračunu namenjenih 50.000.000 SIT. Prva faza je že izvedena. Za drugo fazo pa je podpisana pogodba z izvajalcem. Dela se bodo pričela v prihodnjih dneh.
3. za pokrivanje stroškov javne razsvetljave – tokovine je v proračunu namenjenih 950.000 SIT.
4. za postavitev kanalizacije, za javno razsvetljavo ob rekonstrukciji in obnovi krajevnih cest je namenjenih 2.000.000 SIT.
5. na podlagi javnega razpisa in dodeljevanja sredstev za obnovo kulturne dediščine je proračun za obnovo cerkve sv. Mihaela v Rovtah namenil 289.120 SIT in za obnovo cerkve sv. Nikolaja na Praprotnem Brdu 876.108 SIT.
6. za nakup novega gasilskega vozila v PGD Rovte je proračun namenil 4.500.000 SIT.
7. za idejno rešitev kanalizacije in čistilne naprave v naselju

Rovte, s katero je Občina Logatec še z ostalimi občinami (Pivka, Postojna, Bloke, Cerknica, Loška dolina, Vrhnika, Borovnica in Brezovica) s skupnim projektom oddala vlogo za pridobitev sredstev z Kohezijskega sklada EU v finančni perspektivi 2007-2013 je namenjeno 1.200.000 SIT.

8. za idejno rešitev vodovoda v naselju Petkovec in Praprotno Brdo 950.000 SIT.

Torej resnica, ki jo širi po Rovtah in okolici sedanjih občinski svetnik, da je proračun občine Logatec za leto 2006 namenil Rovtam samo 10 milijonov tolarjev, ne drži. Preprost seštevek pokaže, da je teh sredstev preko 82 milijonov tolarjev. Lahko pa bi bilo teh sredstev še več, če bi na strani KS Rovte imeli boljšega sogovornika. Do danes bi se lahko dogovorili za lokacijo poslovnih vežice. Lahko bi imeli v izdelavi potreben projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja za samo izgradnjo in tudi za celotno ureditev jedra ob cerkvi sv. Mihaela; namreč občina Logatec je ob sodelovanju z nekaterimi občani pridobila v last in upravljanje Zadrudni dom, ki je, žal, zaradi znanih vzrokov praktično neuporaben, zato se bo v prihodnje treba skupaj z vaščani dogovoriti o njegovi usodi. Občina Logatec (župan) vodi dialog z lastniki o nakupu »Levkotove« domačije za ureditev potrebnega prostora za parkiranje, za širitev šole oziroma vrta v prihodnje.

Spoštovani krajanje Rovt in okolice! Ne nasedajte širjenju neresnic, ki se nanašajo na dodeljena občinska sredstva za KS Rovte, in temu, da občina Logatec nima izdelanih potrebnih programov za prihodnost in zadovoljstvo vseh občanov KS Rovte.

*Janez Nagode,
župan občine Logatec*

Zaradi plemenitosti namena

Postopki za lokacijsko postavitev cerkvenega prizidka in doma na Griču so potrebni, naj bodo pa kar se da racionalni

Med ljudmi teko ta čas pogovori, raznoliki, kajpak. Čutiti je nekaj negotovosti; pri enih, češ da se projekt prenove doma na Griču in gradnje cerkvenega prizidka nikamor ne premakne, pri drugih pa celo odpor, češ da bosta preureditev doma in izgradnja cerkvenega prizidka moteča za stanovalce krog Griča in pod njim. Če prvi tarnajo, da še zlepa nič ne bo od načrtovanega, pa drugi strahoma govore, da župnik hoče preveč, sploh pa da na številna vprašanja prizadetih ni nobenih odgovorov.

Morda pa le kako pojasnilo.

Pa najprej od konca. Zaradi pomembnosti projektov je znano, da je gospod župan Janez Nagode – tudi na željo javnosti – podaljšal čas javne razgrnitve občinskega lokacijskega načrta (OLN), ki zadeva tudi gradnjo doma na Griču in prizidka cerkvi od srede julija do 15. septembra letos. Bilo je torej dovolj časa, da si je bilo moč ogledati lokacijski načrt in predlagati ustrezne pripombe k predlaganemu razgrnjenemu dokumentu.

S pripombami dopolnjen predlog OLN bo šel v razpravo in sprejem občinskemu svetu. Po sprejetju OLN bo med pripravo gradbene dokumentacije še vedno tudi čas za pogovore, odgovore na vprašanja in na dogovore med investitorjem, stroko, sosedi-občani, Zavodom za varstvo kulturne dediščine in še kom. In tako bodo ustvarjene podlage za gradbeno dovoljenje. Do tja pa bo treba kar nekaj strpnosti, razumevanja, preudarnosti in odprtosti pa tudi

nekaj širokosrčne spoštljivosti.

Povsem odveč pa je strah pred tem, da župnik hoče preveč. Župnik zase noče ničesar, nastopa le kot usklajevalec interesov župljanov, ljudi sploh, saj novi prostor v cerkvi bo namenjen vsem župljanom, prostori v domu na Griču pa bodo namenjeni celo vsem ljudem brez razlik, njihovi potrebi po predšolski vzgoji (vrtec), po skrbi za ostarele (domske možnosti), po potrebi za rekreacijo, šport in kulturo mladih in manj mladih, skratka vseh, ki jih bo zamikalo bitje in žitje prenovljenega doma na Griču. Dom bo namreč odprt za vsakogar.

Čisto na koncu pa še besedo dve skeptikom, ki tarnajo, češ da še zlepa ne bo nič. Bo, bo. Hotenje je jasno, volja tudi, dejavnostnih vzgibov ne manjka, iščejo se rešitve za skupni vstop v prostor, ne da bi ustvarjali napetosti, pač pa da bi uskladjali medsebojne interese v najbolj iskrenem sožitju ljudi, ki živijo tam okoli, in vseh tistih, ki jih bo medgeneracijsko središče zaobjelo v svoje dejavnosti.

Delo poteka – morda na zunaj manj opazno. Vendar kot rečeno, potrebno je konstruktivno potrpljenje, preudarnost in spoštovanje demokratičnih postopkov – procedur, za katere si investitor želi, da bi stekli in se ugodno sklenili kar najhitreje. Pot do prizidka in doma na Griču je resnično tlakovana s plemenitostjo namena.

m.š.

Ko že delo steče, ga zavre arheologija

Z obnovo Tržaške ceste so izvajalci naleteli na nekatere rimske izkopenine in tudi na podkve, ki jih je moj ded še v prejšnjem stoletju odvrigel v jarek ob cesti in so po njegovem mnenju izvirale še iz turških časov.

Počasi in tudi nevarno.

Vse lepo in prav, da arheologi poskrbijo za starine, vendar v času, ki ne bi oviral obnovitvenih del in ogrožal življenja otrok, na poti v šolo. O tem so prvi šolski dan negodovale mame otrok z Rovtarske ceste, ki jih sedaj zaradi varnosti vozijo v šolo z avtobusom.

Zaradi izredne gostote prometa je prepotrebna obnova Tržaške ceste; precejšnje oviro prometu so v tem primeru prav arheološka raziskovanja, nad katerimi niso navdušeni niti gasilci PGD Dolenji Logatec, ki imajo zaradi raziskav svoji vozili že dalj časa kar na dvorišču pod milim nebom.

Besedilo in foto: France Brus

Prijazen glasbeno literarni večer na Lanišču

Lep jesenski dan se je v tretjem poskusu prevesil v prijazen jesenski večer, žal, s kako prenizko toplotno stopinjo. Običajno samevajoča stara rimska utrdba na Lanišču je ta večer pokazala svojo pravo mistično podobo. V prijetno akustično in svetlobno atraktivni notranjosti stare utrdbe so se na večer jesenskega enakonočja ubrano in prijetno prepletali zvoki logaškega Pihalnega orkestra pod vodstvom dirigenta Marjana Grdadolnika z izbranimi vložki proze in poezije članic Literarnega društva Zeleni oblaki Branke Novak, Barbare Bezek Rot, Vande Lavrič in Bojane Levinger.

Serenada na Lanišču.

Foto: S. Albreht

Lepa in doživeta serenada, posvečena jeseni, glasbi, lepi slovenski besedi in prazniku občine.

Slavko Albreht

Z gostovanjem v deseto pevsko sezono

Uspešno gostovanje ŽePZ Tabor na srečanju pevskih zborov v Radečah

Ženski pevski zbor KD Tabor se je zaradi velikega števila napovedanih nastopov in koncertov v jesenskem času prvič zbral že konec avgusta. Žal, jim je slabo vreme preprečilo, da bi se domači publikli predstavili v okviru praznovanja občinskega praznika.

Že 23. septembra pa je zbor nastopil na prvem gostovanju. Moški pevski zbor Papirničar Jagnjenica, ki ga vodi zborovodja Dejan Jakšič, jih je povabil na vsakoletno Srečanje pevskih zborov v Radeče. Na letošnjem srečanju so se s tremi skladbami predstavili poleg že omenjenega moškega zbora še Moški pevski zbor Polšnik (zborovodja Anton Tori), Mešani pevski zbor Lisca iz Sevnice (zborovodja Jože Pfeifer), Mešani pevski zbor Revoz iz Novega mesta (zborovodkinja Cvetka Krampelj), Moški oktet Zven iz Črnuč (umetniški vodja Vinko Jager), Ženska vokalna skupina Coronke (umetniški vodja Romana Pokorn) in seveda, Ženski pevski zbor KD Tabor (zborovodja Zdravko Novak).

Nastop našega zbora je bil zelo uspešen in je bil nagradjen z bučnim aplavzom in številnimi pohvalami. Vsem pevcem, pevkam in zborovodjem je bilo v veliko veselje tudi skupno druženje po koncertu, kjer so stkali nove vezi in si odprli možnosti za nova gostovanja.

Nastop na tem koncertu je za logaški zbor pomenil lep začetek nove, že desete pevske sezone, v kateri pevke in zborovodja načrtujejo zelo pester program, kot se za jubilejno sezono tudi spodobi.

Bojana Levinger

Mrliška vežica pri koncu

Še malo pa bo poslovilna vežica nared.

Delavci SGP Zidgrad iz Idrije končujejo še zadnja gradbena dela okoli mrliške vežice v Gorenjem Logatcu. Celotna naložba skupaj z odkupom zemljišča, izdelavo projekta in z gradnjo veljajo okrog 100 milijonov tolarjev. Vsa dela skupaj z opremo naj bi bila končana v oktobra letos.

Besedilo in foto: France Brus

Dragocen vir in nepogrešljiv napotek

V Narodnem domu v Logatcu je bila predstavitev zbornika Od obrti do podjetništva

Pred nami ležijo zbrani dokumenti lepo oblikovanega zbornika ob 30-letnici Območne obrtne zbornice Logatec (OOZ). Zbornik *Od obrti do podjetništva*, ki ga je v 1000 izvodih izdala OOZ Logatec, je bil predstavljen 19. septembra v Narodnem domu v Logatcu. Knjigo so predstavili njeni ustvarjalci: Marcel Štefančič, urednik in pisec poglavja *Po poti obrti in obrtništvu*, Mira Hodnik, ki je popisala poglavje *Pogled v arhiv*, Janez Gostiša, organizator in pisec poglavja *Obrtniki in podjetniki ob jubilejnem letu* in oblikovalec Igor Resnik.

Skoz povezovalno besedilo Milana Trobiča je pisano vsebimo predstavil urednik Štefančič, ki je orisal zbirateljsko delo za zbornik od nastanka do jubilejnega leta. Že če samo prelistamo po zborniku, takoj ugotovimo, da ni šlo zgolj za enodnevno delo, ampak za zamudno zbiranje različnih podatkov in dokumentov o obrtnikih in rokodelcih iz daljših zgodovinskih obdobj. Nekatere obrti so se skozi čas spremenile, odmrle, skratka, zgodovinske okoliščine so ohranile le sporočilo o davni pa tudi ne ravno tako davni preteklosti.

Bogat zbornik je namenjen predvsem dokumentarčnosti. Se pa ob izdaji tega zbornika lahko spomnimo tudi redkih posameznikov, ki ne da samo ohranjajo spomine, ampak so še vedno sposobni in večji posamičnih obrtniških dejanj. Med take posameznike, ki še obvladujejo obrt, bi lahko prišteli Domineta Brenčiča kot kolarja. Med tem ko za sodarstvo ni očitnih potreb, se pa na škafarstvo še vedno dodobra spozna Ivan Leskovec iz Novega Sveta, ki je na Gregorjevih sejnih še vedno pripravljen prikazati svojo škafarsko veščino. Srečamo še nekaj takih »svobodnjakov«, ki razkazujejo svoje poznavanje že nekolikaj usihajočih obrtnih dejavnosti ob različnih etnoloških priložnostih. Seveda, ne gre več registrirane obrtnike, je pa prav, da jih omenimo ob izdaji zbornika, ki tako natančno, obsežno in strokovno razglablja o obrti na Logaškem. Med tesarji kaže tako omeniti tudi Alojza Rupnika iz Logatca, prav gotovo pa je še kdo, ki bi lahko posredoval že nekoliko pozabljene podatke o obrtnikih, ki jih je zbornik kajpak nehote obšel. Ti ljudje, kot rečeno, celo niti niso registrirani kot obrtniki, možnost pa obstaja, da bi nas pripeljali še do kakega obrtnika v Logatcu iz zdajšnjih ali prejšnjih časov.

Ko je Marcel Štefančič zbiral obsežne podatke, mnoge prav prek ustnega izročila, je naletel tudi na zanimiva hišna imena, kot na primer, Pr' Klobučar, nastalo iz klobučar, ker se je Franci prednik pri Urbasovih, ukvarjal s klobučarstvom, je obrt prešla v hišno poimenovanje. Verjetno bi brskanje po zgodovini, na kar je še posebej opozorila Hodnikova v svoji arhivski raziskavi, razkrilo še kako ime, še posebej priimek, izvorajoč iz obrtništvu. Še danes uporabljamo, npr., poimenovanje Žnidarjev Cene.

Drugi del zbornika, ki ga je pripravila Mira Hodnik je bil po dodelavi izredno zahteven, saj je morala raziskovalka pregledati kup arhivskega gradiva, zvečinoma pisanega v nemščini in za povrh še v gotici; iz obilice gradiva pa je morala izločiti podatke, pomembne za raznere na Logaškem. V zborniku objavljeni podatki skrivajo nemalokrat podatke, ki verjetno niso znani niti njihovim sorodnikom-potomcem, od katerih so se mnogi lahko že izselili iz Logatca ali pa so celo umrli. Tak primer zadeva Martina Turka, Malnarjevega, – današnja domačija Jožeta Isteniča v Gorenjem Logatcu – kjer se je bilo še do nedavnega ohranilo le poimenovanje pri Malnarju.

*Knjigo *Od obrti do podjetništva* so predstavili od leve: voditelj Milan Trobič, soavtorji Mira Hodnik, Marcel Štefančič, Igor Resnik in Janez Gostiša.*
Foto: Sanja

Iz sporočil posameznih urbarjev lahko le predvidevamo na osnovi nekdanj močnih kmetij, kje je bila dejanska dejavnost in kje je v resnici stanoval lastnik. Med lastniki je zanimivo ime Jerni Oswald, ki je živel na imoviti kmetiji, kasnejši domačiji Balant (ki so jo pravkar porušili zaradi gradnje večstanovanjske hiše). Pri Oswaldu je hlapčeval Josip Urbančič, in ko je gospodar umrl, se je Urbančič oženil z vdovo, ko pa je vdova umrla, se je Urbančič poročil z deklo...Domačija pa je ohranila vse značilnosti bogate preteklosti. Druga taka hiša je bila Pri Šlapin (zraven Modica) z impozantno vežo, ki tudi govori nedvomno o imovitih prednikih. Iz Graščiškega urbarja se da iz nekdanje župe Žibrše slediti v ohranjen rod Jakoba Turka, kjer so mliči še v prejšnjem stoletju. Po ugotovitvah Hodnikove gradiva za obsežnejšo raziskavo ni prav veliko; še vedno pa nam lahko kako naključje pomaga odkriti kaka dejstva iz preteklosti. Vsekakor pa je Hodnikova opravila dragoceno zgodovinsko delo, tako da imamo iz urbarjev zbrane verodostojne podatke o obrtnih in rokodelskih dejavnostih, ki so svojsko zaznamovali tudi gospodarski, kulturni in socialni razvoj na Logaškem skozi že odmaknjena obdobja.

Pomemben delež pri pripravi zbornika gre organizatorju Janezu Gostišu, ki je statistično opremil poglavje sedanjih obrtnikov in podjetnikov. Gostiša, sekretar OOZ – takorekoč od vsega začetka – ni samo nanizal spisek obrtnikov-podjetnikov, ampak je tudi predstavil najzaslužnejše obrtnike, ki so pripomogli k uveljavitvi sedanje OOZ. Gostiša kot glavni organizator velja za gonilo prizadevanj, ki so pripomogla, da je zbornik zagledal luč sveta.

Seveda pa je nujno treba naglasiti odličnost oblikovalskega prispeka zborniku, ki ga je bogato osmisli Igor Resnik. Posebno domiselno je zbornik opremil s tehtnimi postavitvami dokumentov in fotografij, zlasti še raznoterih žigov, ki so skozi različna razdobja spremljali in potrjevali verodostojnost takih in drugačnih obrtnih združenj: od obrtne zadruge iz konca 19. stoletja do območnega združenja v jubilejnem letu.

Zbornik je pomemben prispevek k publicistiki, ki tako ali drugače opredeljuje Logatec v prostoru in času. Sedanjemu in prihodnjemu bralstvu bo dragocen vir za prepoznavanje obrti in podjetništva na Logaškem in tudi nepogrešljiv napotek za morebitno še bolj poglobljeno preučevanje razvoja obrti in podjetništva pri nas in širše na Slovenskem.

Albin Čuk

Zeleni oblaki na praznični dan

Odhajajočemu poletju v slovo Literoadijo, prihajajoči jeseni v pozdrav branje na praznični dan – za praznovanje brez fanfar, vendar z govornico iz srca in z dna duše

Literarno društvo Zeleni oblaki se je v malo več kot dveh letih delovanja z bogato dejavnostjo zapisalo na zemljevid kulturne podobe občine. K prepoznavnosti društva in afirmaciji literarne dejavnosti zagotovo najbolj prispevajo literarni večeri, ki vsakič znova presenetijo obiskovalce tudi z zanimivo dramaturško zgradbo in voditeljskim pristopom.

Tako je večer mladih avtorjev in avtoric – Literoadijo, ki smo ga organizirali v okviru festivala Adijo poletje, potekal v pravem taborniškem vzdušju. Hladen večer so z besednimi prejami grel mladi avtorji: **Lara Hvala**, **Neža Tornič**, **Borut Petkovšek**, **Kaja Pregrat**, **Borut Trpin** in **Tim Uršič**. Prisluhnili smo prozi, poeziji in dramatik, večer pa sta mladostno razigrano povezovala **Borut Petkovšek** in **Lovro Gantar**. Mladim avtorjem in avtoricam se je pridružila skupina **Autodafe**, glasbeno-literarna naveza zbrana okoli pesnika in pisatelja **Matjaža Pikala**. Večer, ki mu je pod stoletnimi krošnjami dreves Grajskega parka manjkala kakšna stopinja, je skupina Autodafe ovila v tančice zlahkne glasbeno literarne ustvarjalnosti in navdušila s temperamentnim nastopom.

Prav na praznični dan občine Logatec pa smo ljubiteljski pesniki in pesnice pripravili literarni večer v klubu Grajski park in ga odeli v praznične barve z izbranimi proznimi in pesniškimi deli na temo praznovanja. – **Francka Čuk** nam je predstavila intimno zgodbo o ljudeh, ki vse življenje ostajajo otroci. Vsakoletni odhod na morje je njihov praznik.

Ana Balantič velikokrat uživa v samotni tišini, vsakdanu. Ne potrebuje praznikov, da bi napisala hvalnico svetlobi, soncu luči, ljubezni. In navdušila občinstvo s prepričljivostjo interpretacije in ustvarjalno močjo.

Odlična je bila tudi povezovalka **Barbara Bezek Rot**, ki je s poetičnim povezovalnim besedilom dodala svoj košček k literarno zares bogatemu večeru. – **Kaja Pregrat**, mlada, a ustvarjalno pogumna avtorica je prebrala list iz dnevnika, humorno praznično zgodbo o razlikah med generacijami, in privabila na lica nasmeh mariskatega obiskovalca. – **Vanda Lavrič** je stkala cvetočo preprogo verzov Praznovanje pomladi in nas potem odela še v Praznovanje jeseni. – **Branka Novak** je prebrala dve pesmi, ki ju je

Vselej prijazen avditorij v klubu Grajski park. Foto: P. Petek

za praznik napisala prijateljicam. – **Mateja Hajdinjak** nas je popeljala v čas praznovanja za dva. – Za Zelene oblake je praznik, ko se nam na branju pridruži nov avtor; pesmi mladega **Tima Uršiča** so s simpatijami tople pozdravili tudi obiskovalci večera. – **Bojana Levinger** je s svojo prepoznavno pesniško govornico odela večer v barve optimizma, v verze, ki so pripovedovali, da je vredno verjeti v srečo. – **Marcel Štrefančič** je ob koncu navdušil z igralsko interpretacijo svoje pesmi o ujetosti človeka v brezploden čas, tudi če ga posveti slovenski politični vsakdanjosti. Poseben čar sta tokrat večeru dala dva izvrstna mlada glasbenika: **kitarist Luka Škrlič** in **vokalistka Tina Kosmač**, oba sicer člana skupine Crossing Fields, ki sta posebej za ta večer pripravila izštekano verzijo avtorskih skladb na besedila mladega pesnika Boruta Petkovška.

Lepljenka literarnih besedil je bila ustvarjalno darilo Občini Logatec ob njenem prazniku. Žal, so ga bili deležni le zvesti spremljevalci literarnega dogajanja na Logaškem. Funkcionarji in politiki pa ...?

Branka Novak

Pozdrav jubilejni sezoni

Kar nekam ihtavo je Obrtniški mešani pevski zbor "Notranjska" načel svojo 20. pevsko sezono

Nekako znenada je prišlo vabilo na ponovni nastop na Hrvaškem. Tako je zadnjemu večjemu nastopu zbora ob koncu minule sezone na Hvaru sledil prvi v novi sezoni – v Vrbovcu. To starodavno mesto, nekaj streljajev od Zagreba, že od 1981. pripravlja prireditev »Kaj su jeli naši stari«. Na letošnji se je v treh dneh zvrstilo 26 kulturnih ter 10 športnih prireditev in prav toliko razstav ter drugih dogodkov.

Otvoritvi prireditve 25. avgusta je sledil koncert gostiteljskega zbora Petar Zrinski in »Notranjske«. Gostitelji so odpeli 5 pesmi, »Notranjska« pa ves preostali del celovečernega koncerta v cerkvi sv. Vida. Prepolna cerkev poslušalcev je zbrano sledila programu, ki ga je morala »Notranjska« izbrati prostoru primerno. Zbor tovrstnega programa nima v obilju, zato so bile priprave kar zahtevne. Prilagoditi je bilo treba tudi veliko delovnih obveznosti, da je zbor lahko iz domačega kraja na pot krenil že v petek popoldne. – Poslušalci so pevke in pevce nagradili z odobravalnim aplavzom, ki kar ni hotel pojenjati po zadnji pesmi Znamenje s solistko Eriko Marolt. Zbor je poslušalcem za dodatek

namenil na novo uveljavljeni taizejski spev Što oko ne vidje, ki ga je odpel na pamet, s čimer je nemalo presenetil poslušalce.

Prijazno pozornost gostiteljev težko opišemo. Zato smo se kar stežka poslovili in se odpovedali vabilu, da ostanemo tam še naslednji dan. A so nas klicale druge obveznosti, tudi prijetne, med njimi nekaj porok, celo poroka dolgoletnega korepetitorja in pevca »Notranjske«, ob kateri je imel ta in oni kar nekaj zadolžitve.

Štirinajst dni zatem je »Notranjska« pela na letošnjem srečanju slovenskih planincev v Vratih. Prelep sobotni dan z mamljivim pogledom na triglavsko ostenje, vrh katerega je zbor pred letom dni na Kredarici sooblikoval slovesnosti ob 110-letnici postavitve Aljaževega stolpa, veliko udeleženih planincev – logaških sicer med njimi nismo zasledili - in kleni nagovori govorcev so dogodek kar nekako povečevali. Vsaka pesem sicer prevzame s svojo sporočilnostjo, a sporočilnost pesmi v okolju, ki jo je porodilo, prevzame še posebej. Po slovesu od čarnih Vrat in postanku pri mogočnem Peričniku je dan dopolnil še pohod skozi Blejski Vintgar. Ker pevci svojo osebno izkaznico – pesem – radi pokažemo, kjer

koli smo, smo se legitimirali tudi v enem od koticov nad tolmuni zelene Radovne. In so nam nasproti idoči obiskovalci pokazali svojo – izraelsko. Malo dalje so nas v objektiv lovili Avstralci... Koliko vtisov, koliko sporočil, kakšen dan, zapisan v srcih pevcev in njih, ki jim je pesem darovana!

Zadnji septembrski večer pa je »Notranjska« z gosti odpela celovečerni koncert v Spodnji Idriji. Dokaj polna velika dvorana je pevce zares izdatno nagradila z aplavzom, pa naj so peli pevci »Notranjske« ali pevke Ženskega zbora Spodnja Idrija pod vodstvom Monike Rijavec ali pa če so pesmi brali člani »Notranjske« Laura Podgornik, Metka Pavšič in Marko Škrj ali pa če so družno peli vsi nastopajoči ob spremljavi Maje Tajnšek. Posebno sta navdušila tudi nastopa »Notranjske« z orgličarjem Mirom Božičem in z godalnim kvartetom; morda zanimivost: instrumentalisti so bili

skoraj brez izjeme družinski člani pevki in pevcev »Notranjske«. Organizacijske niti koncerta, ki ga je kot projekt podprla tudi logaška občina, so stkale Vera Gliha, Laura Podgornik in Marija Tušar. Prireditev je z gladko tekočo besedo suvereno povezala Maja Filipič.

Če bi se kdaj nastopajoči radi zahvalili poslušalcem za njihov prijazen odziv, potem bi se radi Prfarcem – Spodnjeidričanom. Pevec nezgrešljivo začuti, kdaj se je v poslušalca kaj zares zganilo, kdaj se je izpovedal in poslušalcu spregovoril tako, da ga je slišal, zaznal in se odzval. In takšno občutje je valovilo skozi celotni koncert Zapojmno pesem.

In dan po koncertu? Na trgatev k vinskemu sponzorju zbora Stanku Curku na Goče. Grozdje je letos sladko kot že dolgo ne. Bo ta trgatev tudi po svoje jubilejna, kot bo zborova?

Janez Gostiša

Duhovni odsevi

Na počitnice z Ognjiščem

S Kompasom se nas je odpravilo na 4. radijske počitnice v Črni Gori od 22. do 30. septembra kar za 10 avtobusov popotnikov – Logatčanov le nekaj več kot je prstov na obeh rokah

V našem avtobusu sta nas spremljala sodelavec »RO« Tone Gorjup, ki je ustrezljivo in pozorno skrbel za duhovni del potovanja, in vodnica Špela Pretnar, ki nam je vedno nasmejana in dobre volje govorila o Črni Gori in krajih, kjer smo se ustavljali, ter nas spotoma opozarjala na znamenitosti. Zaradi lažje prepoznavnosti smo dobili kape v petih različnih barvah (po 2 avtobusa enake barve).

Drugi dan smo se v dopoldanskih urah peljali okrog Boke Kotorske, videli otoka Sveti Jurij in Gospa od Škrpjeta, nato smo si ogledali Kotor, mesto z ambientom srednjeveškega mediteranskega mesta z ozkimi ulicami in močnim obrambnim zidovjem. Ob 11. uri smo imeli sveto mašo v kotorski katedrali. Po ogledu mesta smo se odpeljali proti Budvi in se nastanili v Bečićih, v kompleksu hotela Iberostar – Bellevue in Tara. V hotelu smo dobili posebno hotelsko zapestnico in elektromagnetno kartico za odpiranje vrat v hotelsko sobo in za prižiganje luči. Vzdolž budvanske obale je zgrajeno turistično središče z lepim številom hotelov, restavracij, trgovin, športnih terenov in obrežnih sprehajališč. Plaža Bečići je v zmernem loku dolga 1500, široka pa 40 metrov. Leta 1937 in 1971 so Bečići na mednarodnem natečaju dobili priznanje za najlepšo plažo v Evropi.

Naslednjega dne po zajtrku smo se odpeljali v Budvo in ob enajstih imeli mašo na trgu pred župnijsko cerkvijo, ker je bilo v njej premalo prostora. Ob morju v lepem sončnem vremenu je bila ta maša svojevrstno doživetje. Po kosilu smo se kopali in kasneje smo si kupili oranžne majice »Zmagovalec/Zmagovalka«, namenjene dobrodelni akciji za Društvo onkoloških bolnikov. Po večerji pa je v hotelski dvorani potekal Slomškov večer.

Drugega dne ob devetih smo se z avtobusi odpeljali na črnogorsko turo v oranžnih majicah. Najprej smo obiskali Cetinje, mesto-muzej, ki se prvič omenja leta 1440., sicer z bogato zgodovinsko kulturo. Po ogledu Cetinja smo se popeljali v Podgorico (nekdanji Titograd), glavno mesto Črne Gore. V cerkvi slovenskih salezijancev smo imeli ob enajstih mašo. Domačini so nam po suhem kosilu postregli z vinom. In dalje smo krenili k Skadarskemu jezeru, ki v jugovzhodnem delu Črne Gore meji z Albanijo. Jezero je pomembno za živalski svet. Ob jezeru se zbere več kot 270 vrst ptic, v njem pa živi 39 vrst rib 15 ribjih družin. Z Ramsarsko konvencijo iz leta 1997 je bilo jezero uvrščeno v seznam zaščitenih močvirnih predelov pod zaščito Unesca. Iz kraja Miločera smo prišli do zemeljske ožine, ki povezuje kopno z apneniškim grebenom in otokom Sveti Stefan, ki je postal prestižno letovišče blizu Budve. Po krajšem sprehodu do otoka in po parku smo se vrnili v hotel, kjer smo imeli po večerji družabno prireditev.

Naslednji dan smo se ob osmih odpeljali do Bara, luško-turističnega mesta ob železniški progi Beograd-Bar, sedež Barske

Sredi starodavnega Cetinja.

riviere, občine in nadškofije. Mesto z luko Ulcinj je ujeta med vzpetinama Bijele Gore in Pinješe v obliki amfiteatra pod turškim obzidjem. Najstarejše drevo v Evropi – stara oljka na Mirovici pri Baru – je z 2000 leti ena najstarejših oljk na svetu. V veliki in lepi novi cerkvi sv. Marka smo imeli dopoldne mašo v Štoju pri Ulcinju. V oblačnem vremenu smo se odpeljali proti albanski meji. Pridružil se nam je »vodič«, ki je hitreje uredil mejne formalnosti. Takoj čez mejo smo videli mnogo bunkerjev, slabe hiše, ceste in tudi v mestu Skadar ni bilo dosti bolje. Odšli smo do mošeje, si ogledali lepo in veliko katoliško cerkev, ki je bila v komunističnih časih preurejena v telovadnico. Zaradi plohe smo kmalu zaključili ogled mesta. Pozno popoldne smo se vrnili v Bečiče. Zvečer smo imeli na terasi hotela zabavni program – veselo po domače. Dva dneva, 27. in 28. septembra, smo preživeli v hotelskem kompleksu, dopoldne smo imeli skupno telovadbo in mašo v molitvi na Križevac. Na njegovem 520 m visokem vrhu se dviga velik betonski križ. Drugi pa so odšli na Podbrdo, vzpetino, ki je posuta z ostrim kamenjem in je del pobočja gore Crnice, kjer je prišlo do prvega prikazovanja. Kraj upanja in miru smo zapustili v večernih urah.

Po skupni večerji smo pozno zvečer nadaljevali pot proti Slovenji, se zahvalili vsem, ki so skrbeli za naše brezskrbne počitnice, in šoferjema za vožnjo brez nezgod vse do doma. **M. Petkovšek**

Že trinajstič med bolnimi, ostarelimi in invalidi

Župnijska Karitas Rovte je 27. avgusta pripravila v domači župniji 13. srečanje za bolne, ostarele in invalide.

Sveto mašo je daroval bolniški župnik Miro Šlibar ob somaševanju Srečka Turka, župnika iz Hotedršice. V pridigi nas je bolniški župnik spomnil na pomen takšnih srečanj in na potrebo po skrbi za starejše. S primeri, ki jih doživlja v bolnišnici, nas je vzpodbudil k lažjemu premagovanju bolezenskih ovir v življenju. – Ostareli so sami oblikovali sveto mašo, ki jo je z lepim petjem obogatil mešani cerkveni pevski zbor pod vodstvom Janeza Trevena. Med mašo je bilo podeljeno bolniško maziljenje.

Mašo je daroval bolniški župnik Šlibar.

Po maši pa so bili vsi povabljeni v prizidek župnišča, kjer so člani Karitas ob pomoči faranov pripravili skromno pogostitev. Vsi udeleženci so prejeli podobice, ki jih je izdal Jože Mrvar; na podobicah so molitve za bolnike, zdravstvene delavce, duhovnike in za vse, ki se žrtvujejo za ostarele. Ob prepevanju cerkvenega pevskega zbora so mnogi tega dne obujali spomine, ki so tega in onega spremljali še na poti domov z upanjem na ponovno snidenje ob letu.

Zahvala velja vsem, ki so pomagali pri izvedbi tega srečanja – trinajstega zapored.

Rezka Kavčič

KLI Logatec d.d.
PE Prizma

ODKUP HLODOV

Odkupujemo smrekovo, jelovo in bukovo hlodovino.
Cena po dogovoru.
Plačilo v 30. dneh.
Podrobnejše informacije dobite na telefon: 755 85 73.

Nina uspešna v državni reprezentanci

1. Odprti turnir ALPE ADRIA

Ob velikem prizadevanju vodstva OŠ 8 talcev je NTK odlično organiziral v novi športni dvorani mednarodni turnir Alpe Adria. Turnirja se je udeležilo 119 igralcev in igralk iz 27 klubov, ki so prispeli iz Avstrije, Italije, Slovenije in s Hrvaške. Mladi tekmovalci so prikazali kvalitetne igre; med njimi so bili tudi trije udeleženci

Evropskega mladinskega prvenstva v Sarajevu in dva udeleženca Evropskega prvenstva za mlajše kadete v Strassburgu. Na turnirju so se uvrstili tudi logaški namiznotenisači dokaj visoko.

Med ml. kadetinjami U-12: 1. mesto Alex Galič (Preserje), 2. mesto Nina Zupančič (Logatec), 3. mesto Nika Gregorka (Preserje), 4. mesto Katja Gutnik (Logatec).

Med ml. kadeti U-12: 1. mesto Ivan Jardas (Srdoči), 2. mesto Ivan Dijanič (Srdoči), 3. mesto Nejc Gutnik (Logatec), 4. mesto Ludvik Peršolja (Isa).

Med kadetinjami U-15: 1. mesto Ana Verdinek (Logatec), 2. mesto Martina Brglez (Sveta Nedelja), 3. mesto Kaja Petrovčič (Križe), 4. mesto Špela Pozvek (MERKUR Kranj).

Med kadeti U-15: 1. mesto Jurij Zdovc (Rakek), 2. mesto Blaž Bončina (Logatec), 3. mesto Valentino Saršon (Srdoči), 4. mesto Michele Rotella (Kras).

Med mladinkami U-19: 1. mesto Vlona Maloku (MERKUR Kranj), 2. mesto Nikolina Brglez (Sveta Nedelja), 3. mesto Nina Špruk (Logatec), 4. mesto Sanja Smiljanič (Logatec).

Med mladinci U-19: 1. mesto Simon Frank (Arrigoni), 2. mesto Jaka Golavšek (Tempo), 3. mesto Ivan Vukelič (Srdoči), 4. mesto Matic Gornik (Rakek).

1. Odprti turnir Slovenije za mladinke in mladince

V soboto, 16. septembra, se je v Kašlju odvijal 1. Odprti turnir Republike Slovenije v namiznem tenisu za mladinke in mladince. Turnirja se je udeležilo kar 113 igralcev in igralk iz cele Slovenije. Med njimi se je turnirja udeležilo tudi 9 naših igralcev in igralk, ki so v močni konkurenci posegli po zelo dobrih uvrstitvah: 5. mesto Sanja Smiljanič, 11. mesto Nina Špruk, 12. mesto Ana Verdinek, 17. mesto Lea Lazar, 4. mesto Tamara Novak-tolažilna skupina, 9. mesto Andrej Kek, 19. mesto Blaž Bončina.

Nina Zupančič z državno reprezentanco

Prav istega dne kot 1. Odprti turnir pa se je Nina Zupančič udeležila mednarodnega turnirja v Avstriji, kjer je s slovensko reprezentanco osvojila odlično 1. mesto.

1. Odprti turnir Slovenije za kadete in kadetinje

V soboto, 23. septembra, se je na Kodeljevem v Ljubljani odvijal 1. Odprti turnir Republike Slovenije v namiznem tenisu za kadete in kadetinje. Turnirja se je udeležilo kar 127 igralcev in igralk iz vse Slovenije. Med njimi se je turnirja udeležilo tudi 8 naših igralcev in igralk, ki so v močni konkurenci posegli po zelo dobrih uvrstitvah.

Med kadetinjami: 2. mesto Nina Zupančič; 6. mesto Katja Gutnik. Med kadeti: 9. mesto Blaž Bončina, 10. mesto Anže Vrabl, 17. mesto Miha Žigon.

JaB

Po vrhovih Makedonije

Od 16. do 28. julija smo v skupini štiriinštiridesetih planincev iz več slovenskih planinskih društev občudovali zanimivosti Makedonije

Pot nas je vodila skozi Hrvaško in Srbijo do Beograda, kjer smo si ogledali Kalemegdan, cerkev sv. Save in Avalo. Na Titov grob nismo mogli, ker imajo ob ponedeljkih zaprto. Potem ko smo se sprehodili po Goču, smo se nastanili v Vrnjački Banji

Tretji dan smo se odpeljali do Tetova. Sledil je postanek za menjavo denarja, za poizkušanje specialitet z žara, za ogled »šarene džamije« in edinstvenega prebivališča in hrama muslimanske bektaške sekte na Balkanu. Proti večeru smo prispeli na Popovo Šapko, znano zimsko središče in se namestili v hotelu. Po prespani noči smo pod vodstvom našega Renata in makedonskega vodnika Ljuba krenili na Titov vrh (2748 m). Na poti nas je spremljalo na milijone planinskih rožic in nekaj manj ovac. Po devetih urah hoje po močnem soncu smo se vrnili na izhodišče. – Peti dan je bil na vrsti najvišji vrh Makedonije Golemi Korab (2753 m). Tokrat jih je nekaj ostalo v dolini, drugi pa smo šli v spremstvu oboroženih graničarjev proti vrhu; tam poteka makedonsko-albanska meja in lahko hitro pride do incidentov. Goro smo srečno osvojili.

Šesti dan smo si med vožnjo na Ohrid ogledali samostan sv. Jovana Bigorskega, kjer smo se oskrbeli z mastiko, in bližji ženski samostan sv. Georgija in njihove izdelke. Na Ohridu smo za nekaj časa pozabili, da smo planinci in se sprostili ob vseh dobrotah tega turističnega mesta. Prenočili smo v Strugi. – Sedmi dan smo se povzpeli na 2200 m visok hrib Magaro v Narodnem parku Galičica, od koder je bil lep razgled na Ohridsko in Prespansko jezero. Nato smo se spustili v dolino, šli do cerkve sv. Nauma in se predali užitek na plaži – nekateri s plavanjem, drugi s čolnarjenjem ali ponudbo ondotnih dobrot. – Naslednji dan nas je čakal vzpon na gorski masiv Baba in spopad z najvišjim vrhom tega pogorja – s Pelistrom (2601 m). Nekaj se jih je celo kopalo v dveh jezerih z mrzlo vodo na višini preko 2200 m. Spotoma v dolino smo si privoščili obilje borovnic, zvečer pa tudi kozarček dobrega.

Deveti dan smo si v Bitoli ogledali znamenito antično mesto Heraclea in se odpeljali v Prilep. Po ogledu Markove kule in

Vrh Velikega Koraba

okrepčilo pri znanu in njegovem prijatelju nas je pot vodila na ogled Kavadarcev in degustacijo vin iz Tikveške kleti. – Naslednji dan smo si ogledali čudoviti Kolečki slap in se nato zapeljali do Dojranskega jezera ob grški meji. Med krajšim kopianjem nas je zajelo silno neurje, ki je lomilo drevesa. Enajsti dan smo si ogledali vse znamenitosti Skopja. Zvečer pa smo imeli v hotelu pravo zabavo: najprej so dvema čestitali za god, nato še šoferju Mišku za rojstni dan.

Predzadnji dan dopusta smo planinci prehodili pot od Vodna (1060 m) do kanjona Matke, po katerem teče reka Treska. Zaradi vse večje vročine (36°C) je bil to zelo naporen pohod. Mrzlo Tresko so štirje udeleženci celo preplavali, ostali smo se prepeljali s čolni. Trinajsti dan je sovpadal s koncem lepe makedonske avanture. – Po 900 km vožnje smo v večernih urah dospeli domov.

Marinka Petkovšek

Po grebenu na Zelnarico

Prvo nedeljo v septembru smo se planinci podali visoko nad dolino Triglavskih jezer. Ob zgodnji uri smo se odpeljali iz Logatca. Potem ko se nam je v Ljubljani pridružil še en pohodnik, smo se vozili skozi Bled in Bohinj ter Staro Fužino do skrajno zasedenega parkirišča pri planini Blato (1147 m). Od tam smo se odpravili na 10-urno turo.

Po markiranem kolovozu smo po eni uri prišli do Koče na planini Pri jezeru (1450 m), kjer smo še z drugimi pohodniki

Na Zelnarici.

pozajtrkovali. Nato smo pot nadaljevali skozi tihi in odmaknjeni svet Fužinskih planin, kjer so se pasle črede ovac in goveda, mimo Dednega polja po dolini za Kopicco do prelaza Vrata. Pod kopasto oblačnostjo smo si s počitkom nabirali novih moči s pohodniki, ki smo jih srečevali. Vodja Simona nas je nato peljala po markirani poti na Veliko Zelnarico (2320 m). Tu smo se vpisali v knjigo pohodnikov in odtisnili žig vrha v planinski dnevnik. Uživali smo ob lepem razgledu na Lepošpičje, po dolini Triglavskih jezer, na Debeli vrh in Vogel. Mimo Male Zelnarice smo krenili pod Kopicco nad Kočo pri Triglavskih jezerih in prišli na Tičarico (2091 m), kjer smo se tudi vpisali v knjigo obiskovalcev ter vtisnili žig v planinski dnevnik.

Od tod smo se spustili do prelaza in v sončnem opoldnevu nahnarili lačne želodčke. Krožno pot smo nadaljevali po skalnatih stezah in se spustili na prelaz Štapce, Ovčarijo, planino Dedno polje in sredi popoldneva prišli do Koče na planini Pri jezeru. Pot od Koče do parkirišča je zaradi skal in grušča ter precejšnjega spusta zahtevala posebno pazljivost.

Za poobede smo se ustavili v Bohinju, kar je bilo prav, saj se je promet vse do avtoceste pomikal po polžje. Preživeli smo lep dan in se že v nočnih urah srečno pripeljali domov.

Marinka Petkovšek

Klub borilnih veščin Logatec vpisuje nove člane

Tisti, ki vas zanimajo treningi francoskega in tajskega boksa, K1 ali kickboksa in ste do sedaj odlašali, pohitite. Vpis novih članov poteka od 11. septembra do 30. oktobra. Celoten trening je prirejen tako, da se začetniki naučijo uporabne tehnike v najkrajšem možnem času. Za začetni tečaj zadostuje le športno oblačilo. Treningi potekajo v telovadnici v OŠ 8 talcev ob ponedeljkih in sredah od 18.30 do 20. ure.

Naši tekmovalci tekmujejo na regionalnih, državnih in mednarodnih tekmovanjih. Med 13. in 15. julijem je naš član in trener Simon Merlak v francoskem boksu za Slovenijo osvojil 4.

mesto na evropskem prvenstvu v polnem kontaktu, ki je potekalo v Parizu. To je v njegovi kategoriji do sedaj najvišji dosežek. Poleg tega pa naši borci in borke dosegajo veliko visokih rezultatov na državnem nivoju.

Vsi, ki vas ta šport zanima, lahko pridete na kateregakoli izmed treningov, si ogledate spletno stran kluba: <http://www.savate-logatec.si> ali pa pokličete na tel. 041/373/240.

*Mag.pharm. Janez Obreza
za Klub borilnih veščin Logatec*

Šolski odmevi

Novi knjižnici na pot

Ob odprtju nove šolske knjižnice na šoli »8 talcev« je stekel prav zanimiv pogovor med učenkama 8.c in knjižničarko Tito Loštrek

Kdaj ste začeli z načrtovanjem nove knjižnice?

Novo knjižnico smo načrtovali vsaj dve desetletji. Smo izredno velika šola s 700 učenci in 74 učitelji, kar zahteva tudi primerno veliko knjižnico. Z ravnateljico sva vsaj 15 let obiskovali šole in knjižnice ter si nekako že v mislih zastavili novo knjižnico. Sprva smo hodili po naši hiši od podstrešja do kleti in iskali možne rešitve. Ko pa se je bila izpraznila mala telovadnica, smo jo povezali z učilnico in z nefunkcionalnim hodnikom. Tako smo dobili res zelo prostorno knjižnico. Ko sva z ravnateljico hodili po šolah in knjižnicah, moram reči, da tako lepe knjižnice še nisva videli.

Nam lahko na kratko predstavite novo knjižnico?

Naša nova knjižnica je na 200 m², stara pa je dosegla komaj 50m². Na novi kvadraturi imamo veliko šolsko knjižnico, ki se razteza čez dva prostora, pisarno za knjižničarja in študijsko knjižnico za učitelje. Prav študijska knjižnica za učitelje je velika pridobitev, saj nujno potrebujemo strokovno knjižnico z možnostjo za sestanke in študijsko delo učiteljev.

Koliko časa je potekala selitev?

Selitev smo izvedli v dveh tednih; več časa je terjala sama postavitev knjig, oprema poličk. Načrtovanje in gradnja sta trajala dlje; sicer je gradnja potekla čez poletje, kar navsezadnje tudi ni tako dolgo.

Ali so bili pri tem kakšni večji zapleti?

Pri selitvi ni bilo zapletov, še pri načrtovanju ne in celo ne pri gradnji. Izredno sem zadovoljna, da sem po tehtnem premisleku razdelila prostore in gradivo tako, da imamo učilnico, v kateri je postavljeno poučno in strokovno gradivo za učence. Leposlovno gradivo je v drugem prostoru, kjer imamo tudi pravljični kotiček. Prostor je torej razdeljen na dve ločeni funkcionalni enoti, ki imata vsaka svojo vsebino. Prostora sta povezana z lepima obokoma.

Boste poslej dobili kaj več novih knjig?

Ne ravno, kajti to ni potrebno. Že od nekdaj sledimo normativu in za učence kupimo kakih 1000 knjig na leto.

Kako bo z urnikom in delom v knjižnici?

Dvakrat na teden bo knjižnica odprta do pol petih popoldne. V tem času pričakujemo, da bodo prišli učenci s študijskimi in ne z družabnimi nameni, kar pomeni, da bomo uporabljali naš lep prostor za učenje, pripravo nalog, uporabo vseh naših gradiv, in da se bodo učenci obnašali mirno, da bo delo lahko potekalo nemoteno. Končno bomo lahko sledili učnemu načrtu, kar je bilo prej nemogoče. Pričakujem, da bodo odlično stekle medpredmetne povezave.

Kako se počutite v novi knjižnici?

Jaz – odlično! Predvsem pa je pomembno, da se bodo dobro počutili naši učenci, ker je knjižnica namenjena predvsem njim. Upam tudi, da bodo lepi prostori otrokom pomagali, da bodo v knjižnici uživali.

Nasmejana knjižničarka Tita v novi knjižnici.

Špela Škof in Lara Jeranč, 8.c

Naš prvi šolski dan

Živo med prvčki v Lazah.

Petek je bil zapisan na koledarju, kazalci so se pomikali proti 9. uri, številni otroci pa so bili prvič na poti v šolo. Med njimi so bile tudi tri deklince in dva dečka, ki so se pridružili desetim učencem na PŠ Laze.

Lepo sončno jutro je pozdravilo štiri prvošolčke, ki so veselo in pogumno zakorakali v novo šolsko leto. Verjetno pa je bil njihov korak še toliko bolj lahkoten, ker so s seboj pripeljali starše.

»Dobrodošli v svetu učenosti in zabave« je bil moto kratkega programa, s katerim sta učiteljici z učenci, ki so že stari znanci šole, razveselili in sprejeli najmlajše. Po nekaj minutah so skupaj z njimi zapeli in zaplesali tudi novinci. Sledila je slastna in težko pričakovana malica, in že prvi dan so lahko poizkušali dobrote šolskega simbola – ježka, ki je s seboj prinesel veliko hruško.

In da ne bi prehitro pozabili na počitnice, so se vsi skupaj spopadli še z izdelovanjem morskih živali. Počitnice bodo tako živele v dolgotrajnejšem spominu; nastali izdelki pa že krasijo šolske panoje.

Bojana Pivk

Priznanje – seme prihodnosti

Plaketa z znakom za veselje in ponos Osnovni šoli 8 talcev Logatec – Na šoli so enako ponosni na izpeljane projekte, ki so učencem pomagali šolo približati življenjskim izkušnjam, hkrati pa so sodelujoče vodili po poti k razvoju pozitivnega odnosa do naravne in kulturne dediščine; projekti, ki se jih je v zadnjem desetletju nabralo za majhen mozaik, so nastajali z marljivim in z vztrajnim delom učencev in njihovih mentorjev

Raziskovalna naloga »Poselitev logaške kotline« je odkrivala, odkod prihajajo prvi prebivalci logaškega naselja. Med drugim so prišli tudi do podatka, da je kraj nastal z združitvijo sedmih naselij in da so se prvi prebivalci ob ponoru Logaščice in na Pustem polju pod Ostrim vrhom naselili že v železni dobi.

V nalogi »Notranjska hiša« je sodelovalo kar nekaj razredov, med drugim so iskali stara naselitelna jedra v Logatcu, spogledovali so se z videzom in tlorisom notranjske hiše, uživali ob iskanju in poslušanju razlag o nastanku starih hišnih imen. In ker čas počasneje utripa, kadar se srečujemo s tradicijo, je zagotovo bilo tako tudi, ko so raziskovali stare predmete in kulturo oblačenja.

Kako so po raziskanih hišah živeli mali in večji kmeti, obrtniki, učitelji, gostilničarji in delavci, so ugotavljali nekateri učenci v raziskovalni nalogi »Življenje Logatčanov«. Spet drugi so številne podrobnosti o svojih prednikih raziskali v nalogi »Iz družinskega arhiva«. Hkrati pa so se naučili urejati rodbinske rodovnike.

Sodelujoči v raziskovalni nalogi »Sokolsko društvo Dolenji Logatec« so imeli čast pogovarjati se z nekaterimi še živečimi člani tega društva. Ti so jih popeljali v čas, ko je imela telovadba posebno vzgojno vlogo in je bila v Logatcu simbol discipline, vztrajnosti in požrtvovalnosti. Za celoten zaokrožen vpogled v društvene dejavnosti je bilo treba raziskati še delovanje Orlov; to pa je bila že naslednja naloga mladih raziskovalcev, ki so se sprehajali od katoliških telovadnih društev vse do organizirane oblike telovadbe v orlovskem gibanju.

V eni izmed nalog so kolo časa zavrteli v obdobje furmanov. Tako so lahko prisluhnili topotu konjskih kopit, slišali so škripajoče vozove, pokanje z bičem in glasno vzklikanje furmanov. In da je bil sprehod v zgodovino popoln, so obiskali še kovače in kolarje.

Danes si življenje brez hladilnika težko predstavljamo.

Učenci, ki so raziskovali »Ledarstvo v Dolenjem Logatcu«, pa ne samo, da se po končani nalogi bolj zavedajo udobja hladilnika, pač pa so bogatejši še za znanje, kako in kje so v naših krajih do 60. let 20. stoletja pridobivali led. Seznanili so se tudi z značilnim sekanjem, skladiščenjem in z uporabo ledu.

V projektu »Železnica na Logaškem« se je skupina učencev z mislimi večkrat popeljala s prvim vlakom, ki je sopihal skozi naše kraje. Seznanili pa so se tudi z mojstrovinami tehniške kulture na Logaškem, saj pripeljati vodo do parne lokomotive ni bil mačji kašelj; potovala je iz »pumpenhaus« (črpališče ob Jački) do velikih zbiralnikov (na železniški postaji), od tam pa preko napajalnikov do parnih lokomotiv.

Neka druga skupina pa se je z beležkami in s svinčniki v rokah sprehajala po Napoleonovem drevoredu, popisala najstarejše lipe, raziskovala vpliv prometa in lokalnih virov onesnaženja na rast in razvoj lip. V družbi strokovnjakov so se seznanili z zgodovinskimi vzroki za nastanek drevoreda in na koncu z veseljem ugotovili, da se Napoleonov drevored, kljub temu da je izpostavljen številnim virom onesnaževanja, ob skrbni negi domačina še vedno ponosno vije skozi Logatec. Logaščico pa je nekaj učencev spremljalo od izvira do ponora, v raziskovalni nalogi so se seznanjali z njenim porečjem, s posegi v strugo, s poplavami, s kakovostjo vode, z živim svetom ob vodi ter z rabo vode nekoč in danes.

In naj ob koncu mozaika sklenemo veselje spričo priznanja, ki je svoje mesto dobilo že ob priznanju Turistične zveze Slovenije za prispevek k ohranjanju naravnih vrednot in kulturne dediščine v letu 2000/2001 ter ob poimenovanju šole za Kulturno šolo leta 2005. Vse pa z željo, naj priznanje prinaša seme prihodnosti za razvoj novega in še kakovostnejšega dela z mladimi.

Bojana Pivk

Logaški četrtošolci na Korenu

Preko šestdeset učencev četrtega razreda osnovne šole Osmih talcev iz Logatca se je v skladu z letnim delovnim načrtom šole sredi septembra odpravilo pod vodstvom svojih učiteljev v lepem in sončnem vremenu na preko 750 metrov visoko Koreno nad Horjulom. Tu so si ogledali znamenito čez 600 let staro cerkev svetega Mohorja in Fortunata. S hribčka nad cerkvijo pa se je mladim obiskovalcem odprl čudovit pogled na vse gorske vršace: od Julijskih in Savinjskih Alp ter Karavank na eni ter na drugi strani na preko Ljubljanskega Barja na Krim, Kurešček, Snežnik, Javornike in Nanos.

Po zanimivem ogledu so se ustavili na kmetiji odprtih vrat »Pr' Janš«, kjer so se okrepčali, se posladili s sladoledom in se odpočili. Po isti poti, kot so prišli, so se spustili v dolino, kjer sta jih čakala avtobusa, ki sta jih odpeljala v Logatec.

Kot smo zvedeli ob tej priložnosti, so v skladu z letnim delovnim programom logaški učenci četrtilih razredov že tretje leto zapored obiskali Koreno.

Besedilo in foto: France Brus

Pred kmetijo odprtih vrat.

Konec počitnic – pa spet v šolo

Zakaj pa ne?

Ker je ob osmih treba počakati pred šolskimi vrati, dokler se ne pojavi ravnateljica in ne nagovori množice pričakujočih otrok, učitelji pa popeljejo svoje učence v novo šolsko leto.

Ravnateljica najprej nagovori že znane ...

Mimo ježka se najprej sprehodijo drugošolci s svojimi spremljevalci (mamicami, očki, dedki, babicami...). Sledijo jim tretješolci. Ti imajo že veliko manj spremljevalcev. In nato četrtošolci, ki so že čisto sami. Za njimi petošolci z malo bolj odprtimi očmi, saj so letos na prelomnici. In zdaj že sedmošolci? Res je, in celo prijazno pozdravljajo. Sedmošolcem sledijo osmošolci. Zadnji naj bi bili devetošolci. Kje pa so? Stojijo na varni razdalji in se premaknejo šele na ravnateljčino zagotovilo, da so "naj naj"; vstopajo pa z izrazom "No, naj vam bo še za letos..."

...nato še povsem nove obraze.

Foto: Martin Pišlar

Ob devetih v šolski jedilnici. Jedilnica, polna malčkov, vsak pred svojim ježkom. Veliko zaskrbljenih, zvedavih oči. Za njimi starši. Prepoznavš tiste bolj izkušene in tiste, ki doživljajo ta življenjski korak prvič zase in za otroka. Začetno tremo jim pomagajo preboleti lanski začetniki, ki zapojejo, in ravnateljica, ki jim zagotovi, da so oni zdaj naši. In prav kmalu je treba skupaj z učiteljicami in vzgojiteljicami v učilnice.

Pri vseh pa tudi ne gre vse gladko. Tam v kotičku nekdo joka in želi mamico s seboj v učilnico; skrbi so kljub prisrčnemu sprejemu še vedno prevelike. Ga bomo prepričali, da je šola sedaj njegov drugi dom?

Nežka Pišlar

V šoli spet pozvanja

Jesen in šolsko pozvanjanje in sprehod po šolski okolici in skb za nove rodove

Krepko smo že zakorakali v jesenski čas in že dober mesec je vse polno živžava tudi na šolah, ki so čez poletni čas samevale ali pa gostile različne obrtnike, ki so poskrbel, da so prostori dobili čim bolj všečno podobo za učečo se mladež. Tudi na šoli v Rovtah smo nekaj učilnic prenovili, prebelili stene in prelakirali dotrajani parket.

Letos se je v naše prostore zateklo po znanje 185 učencev, na podružnici na Vrhu Svetih Treh Kraljev pa 18. Kar 19 najmlajših bo v tem šolskem letu v družbi dveh učiteljic na novo ubiralo drobne korake po poti znanja. Nekaj novih učnih moči je tudi dobrodošlih. Na devetletko smo se že nekako navadili; le še dva razreda nista okusila njene slasti oziroma grenkobe. Prav zavoljo devetletke so urniki polni, prepolni, tako da časa za kakršnekoli interesne dejavnosti skoraj zmanjkuje. Nekatere, predvsem športne dejavnosti, je bilo treba prestaviti v popoldanski čas, ki pa je bolj pisan na kožo učencem, ki so doma blizu, kajti šolski okoliš je precej razsežen; veliko otrok se vozi v šolo z avtobusom ali kombijem.

Prav na temo šolskega okoliša se je porodila misel, da bi

vsako leto za prvi šolski dan obiskali enega od krajev – seveda, s skupinskim pohodom. Tako smo lani prepešali pot na Vrh Svetih Treh Kraljev, letos pa nas je pot vodila preko Celerij in Gradišča na Petkovec. Tako so lahko nekateri otroci in učitelji, ki jim je ta konec nekoliko manj znan, videli, kako je na Petkovcu. Ni kaj, razvija se z bliskovito naglico. To so s ponosom povedali tudi učenci, ki prihajajo od tam in so nam Petkovec predstavili z najvišje točke – od cerkve svetega Hieronima, ki je prava krasotica in kraju v ponos po številnih obnavah.

Torej, na šoli v Rovtah smo zagnano stopili v novo šolsko leto, leto ki bo morda za nekatere prelomno, kajti bližajo se volitve, ki pa so, hvalabogu, skrb drugih. Mi pa si želimo, da bi se iz naše šole širil glas o uspehu, pridnosti in znanju, kar smo v preteklosti gotovo že slišali. Rodovi se menjajo, ne sme nam biti žal za tistimi, ki so že odšli na pota znanja drugam, ampak se moramo skupaj truditi, da vzgojimo in naučimo še boljše, uspešnejšo in še bolj pridno generacijo otrok, ki bo staršem in učiteljem v veselje in ponos.

Metka Bogataj

Lipa – simbol miru – za mir

Beseda mir nam pomeni nekaj vsakdanjega, nič posebnega, kajti živimo v miru. Ni pa tako daleč od nas, kjer vsak dan ljudje trepetajo in ne vedo, ali bodo dočakali rojstvo novega jutra. Zato smo v tednu od 18. do 22. septembra na OŠ Rovte kar nekaj besed namenili mednarodnemu dnevu miru. Skušali smo osvestiti našo nadobudno mladež, kaj je mir in kako je, če le tega ni. Pridružili smo se projektu „Zasadimo drevo miru“.

neprehoden za vojaška vozila in orožje, ki seje smrt in gorje. Naše drevo pa bomo varovali in mu zagotavljali kar najboljšo rast. V naši šolski avli pa je naslikano drevo miru, kamor so se podpisali tisti, ki si miru želijo in so zanj pripravljeni tudi kaj storiti. Za slednje pa si vsi prizadevajmo in vzagajamo otroke za mir na tem svetu.

Metka Bogataj

In zasadili so jo – lipo.

Na sestanku šolske skupnosti so učenci izbrali predstavnike, ki so temu dogodku prisostvovali in pri njem sodelovali. Hišnik nam je priskrbel mlado drevesce – lipo, ki je povrh vsega še slovenski simbol, ter izkopal jamo, v katero smo drevo zasadili. V četrtek, 21. septembra, točno ob dvanajstih smo se zbrali ob šoli. Patricija in Saša sta zasadili lopate v trdo prst in lipa je stala. Hišnik ji je dodal še nekaj boljše prsti, da bi drevo boljše uspevalo. Nazadnje smo drevo tudi zalili, da se ne bi posušilo. Vse skupaj je budno spremljal tudi gospod ravnatelj s fotoaparatom v roki, tako da je to dejanje ovekovečeno tudi na fotografijah.

Tako smo se pridružili številnim mladim po vsem svetu, ki so tega dne zasajali drevesa miru. Ko bi le vsa drevesa uspevala in z njimi tudi mir na svetu. Tako bi nastal gozd miru, ki bi bil

Brez pretirane gneče

V Kettejevi knjigarni in papirnici DZS v Logatcu ob prvih dneh pouka ni bilo posebne gneče. Močno se pozna, da imajo posamezne šole svoj fond šolskih knjig, ki si jih ob odškodnini, ki znaša približno tretjino vrednosti knjige, učenci lahko izposodijo. Na ta način zlasti starši, ki imajo več šoloobveznih otrok, v družinskem proračunu le prihranijo kakšen tolar.

Jesen je pač čas, ko moramo nekoliko globlje seči v žep – zaradi šolskih potrebščin in ozimnice.

Besedilo in foto: France Brus

ZAHVALA

Drago Merlak

*Nenadoma te od nekdaj nekdo pokliče.
Tiho se priplazi v tvoje misli in srce.
Diha s tabo.
Pove ti, da bo vedno tu.
Rahlo ti gre s prsti skozi lase.
Njegov dih še vedno čutiš na svojem obrazu.
Bel oblak te nežno objame in te ogreje.
Po večni ljubezni zadisi.
Zaveš se, da nisi sam.
Tvoj angel je s tabo.
Zaveš se, da bo vedno tako...
Bojana Levinger*

... dragi oči ...
Ti si naš angel.
Srečni smo, ker smo imeli priložnost s Tabo živeti –
velik človek si bil –
in strašno žalostni, ker moramo brez Tebe živeti naprej,
čeprav praznina neskončno boli, ker te KAR NI!
Kdove zakaj je zate letos zacvetel tvoj zadnji maj?
Kdove zakaj te je pot iz Sevnice namesto k nam domov nazaj
na krilih elektrike vodila v raj –
od koder te kar ne bo več nazaj?

Dragi oči...
vem, da si angel...
Ker si nas imel rad in ker smo te imeli radi,
nisi umrl, samo daleč, daleč si
in hkrati z nami –
živiš in boš živel naprej –
v svojih velikih dejanjih, poučnih besedah,
v naših mislih, spominih...

tvoja hčerka Darja

Kar nekaj časa je preteklo, in sedaj smo po tragični izgubi našega
ljubečega moža in odličnega očeta Draga Merlaka ter v prvi vrsti Človeka
z veliko začetnico zbrali moči, da se iskreno zahvalimo vsem, ki ste
kakorkoli pomagali pri izpeljavi pogrebne svečanosti: pogrebniemu zavodu
Menart, Pevskemu društvu Hotedršica, Vojnim veteranom, posebej toplo
se zahvaljujemo Prostovoljnemu gasilskemu društvu Hotedršica in vsem
gasilcem, ki ste se zbrali v tako velikem številu, vsem sosedom,
prijateljem, znancem – ob tragediji ste nam dali vedeti, da nismo sami.
Najbolj pa bi se radi zahvalili vsem Merlakom, ki ste nam stali in nam
še vedno stojite ob strani ter nam vsak dan pomagata krpiti praznino, ki
je neopisljivo velika.

Žena Ivanka, sin Miha in hčerka Darja Merlak

Vpis v karate akademijo Pantera

Karate akademija Pantera in Notranjska zveza borilnih
veščin (NZBV) vpisujeta v začetni tečaj tradicionalnega in športnega
Shotokan karateja. Skozi skrivnosti karateja vas bo vodil izkušeni
inštruktor Boris Peček, mojster Shotokan karateja 3. Dan, ki že več
kot 15 let poučuje karate v notranjski regiji.

OSNOVNOŠOLCI: Treningi potekajo vsako SREDO OD
14.30 DO 15.30 v MALI TELOVADNICI ŠPORTNE
DVORANE OŠ "8 TALCEV" LOGATEC – (1. nadstropje)!

SREDNJEŠOLCI, ŠTUDENTI, ODRASLI: Treningi
potekajo vsak PETEK od 16.30 – 18.00 ure v MALI
TELOVADNICI ŠPORTNE DVORANE OŠ "8 TALCEV"
LOGATEC – (1. nadstropje)!

Prijavnice za vpis lahko dobite na naši novi spletni strani:
<http://www.karate-sola-pantera.cobithost.net>, kjer si lahko sprintate
prijavnico in jo izpolnjeno prinesete na prvi trening ali jo pošljete
po pošti na naslov: Boris Peček, Kotnikova 25, 1000 Ljubljana.
Vse informacije glede vpisa in treningov lahko dobite tudi na
elektronski pošti: boris.pecek1@siol.net ali po telefonu: GSM:
031/641-200!

Vpis bo potekal do 30. oktobra 2006!

*Boris Peček
za Karate akademijo Pantera*

*Misel,
ki jo poklanja študijski krožek Žarek*

**Kar imamo, lahko izgubimo;
tega, kar smo,
pa nam nihče ne more vzeti.**

(Anton Stres)

V SPOMIN IN ZAHVALO

*Ni konec, ko pride tvoj zemeljski konec.
Le vsakodnevno orodje pospraviš
in se odpraviš k počitku.
Po isti poti, koder odhajaš,
nevidno prihajaš nazaj –
med svoje, ki jih ne nehaš ljubiti
in ki živijo od tvoje ljubezni.
In tvoja prisotnost je bolj prisotna
kot kdajkoli prej: na vseh poteh
v vseh rasteih od korenin do vej.
(Tone Kuntner)*

V 82. letu starosti
je odšel k Bogu

Francišek Jereb

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo
vsem sorodnikom, sodelavcem PVC KLI,
sosedom, prijateljem in ostalim za izrečeno
sožalje, podarjene sveče in denar.
Zahvaljujemo se g. župniku Srečku Turku
za lepo opravljen cerkveni obred in sveto
mašo, posebno zato, ker je ustregel naši
prošnji. Hvala družinam Marjana Kranjca,
Jožeta Nagodeta in Janka Marinka in
gospe Kristini Brataševca za veliko
pomoč, enako tudi Tatjani Štirn. Lepo
se zahvaljujemo tudi dr. Katarini Turk za
dogoletno zdravljenje, pogrebniemu zavodu
Menart za lepo organiziran pogreb, Robertu
Albrehtu za zaigrano Tišino in pevskemu
zboru za lepo zapete pesmi ob slovesu.

*Ko tvoje zaželiva si bližine, greva tja v mirni kraj tišine.
Tam srce se tiho zjoče, saj verjeti noče, da te več med nami ni.*

Sin Franci z ženo Ivico.

ZAHVALA

Ob prerani smrti naše mame, žene in babice

Marija Čuk
iz Rovt

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, sveče ter za izraženo tolažbo. Iskrena hvala gre tudi patronažnima sestrama Urški in Indiri ter zdravnicama dr. Turkovi in dr. Likarjevi za lajšanje bolečin v hudi bolezni. Posebna hvala velja sosedom, ki so nam pomagali ves čas njene bolezni.

*Mož Lojze,
Boštjan s Katjo in Jernej z družino*

ZAHVALA

*Zdaj pot nas vodi tja,
kjer v tišini spiš,
kjer tih dom le rože ti krasijo
in svečke ti gorijo v spomin.*

Kmalu po 90. rojstnem dnevu nas je zapustil naš dragi mož, oče in dedek

Anton Bizjak
iz Rovt

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala gospodu župniku Janezu Petriču za lep pogrebni obred in pevcem iz Žirov, ki so ga pospremili na njegovi poslednji poti.

*Žalujoči žena Karolina,
hči Helena, sin Tone in ostalo sorodstvo*

ZAHVALA

*Kako prazen je naš dom
brez tvojega smehljaja;
le trud tvojih rok
z bolečino v srcu nam ostaja.*

Ob slovesu dragega moža, skrbnega očeta in dedija

Vinko Zalar
*27.12.1943 +9.9.2006

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, sodelavcem, vsemu osebju Zdravstvenega doma Logatec, posebej sestri Branki in Ladu Korenču, ter znancem, ki ste sočustvovali z nami in ga pospremili na zadnji poti ter ga počastili s svečami.

Zahvala tudi g. župniku Janezu Komparetu za opravljen obred, pogrebniemu zavodu Menard, pevkam in trobentarju.

*Žena Joža,
hči Mateja in sin Andrej z družinama*

ZAHVALA

Hvala Bogu in tebi, da si bil 39 let življenjski sopotnik. Skupaj smo potovali in preživljali lepe in viharne dni. Včasih si imel v srcu vihar; ki ga večkrat nismo razumeli in sprejemali. Šele sedaj bolje razumemo, zato prosimo, da nam oprostiš; mi smo tebi že oprostili. – Zapustil si naše skupno potovanje in odšel daleč, daleč... Vedi pa, da si v naših srcih in nikoli pozabljen.

Pozdrav: »Bog, dušo!« –

Pogrešamo te!

Dragan Popović-Pope
iz Žibrš
*19.7.1941 +16.8.2006

Iskrena hvala vsem, ki ste bili z nami v najtežjih dneh, ko smo se poslovili od moža, očija, deda, brata, strica in svaka ob njegovem odhodu v večnost. Hvala vsem sorodnikom, znancem, sosedom, zdravstvenemu osebju, pogrebniemu zavodu Menart, pevskemu zboru Društva upokojencev, trobentarju, pravoslavnemu popu Tomu iz Kopra, vsem gasilcem iz Žibrš, še posebej predsednici PGD-vod Žibrše Ivanki Rudolf za tako lep poslovilni govor. Vsem hvala za darove in spremstvo na njegovi poti do doma večnega počitka.

*Žalujoči: žena Jožica,
hčerki Milena Brenčič in Biserka Brus z družinama*

Najprej žegnanje – nakar veselica

Lovrenčeva nedelja je vabila vernike v cerkev na Petkovec. Neprijetno deževno vreme je dodobra razredčilo obiskovalce, toda tisti najbolj vneti so vseeno prišli.

Po maši je bil v Gasilskem domu na Petkovcu že na voljo »petkovski golaž«, ki ga sedaj že tradicionalno pripravijo vneti in delavni Petkovčani. Kar nekaj ljudi si ga je privoščilo za nedeljsko kosilo.

In tudi veselica na Petkovcu je že tradicionalna - na Lovrenčevo nedeljo. Ker pa je bilo napovedano slabo vreme, so se izpred Gasilskega doma preselili k podjetniku Janezu Hladniku, ki je odstopil eno od svojih proizvodnih hal, tako da se je veselica lahko začela. Opazno je, da je obisk vsako leto večji; pridejo predvsem mladi od blizu in daleč, zelo zastopana pa je tudi srednja generacija, veseli pa bi bili, ko bi se mogoče tudi malo starejši kdaj poveselili z mlajšimi. Ansambel Notranjci je zabaval na veselici skoz popoldne in večer do ranih jutranjih ur. Najbolj vztrajni pa so na Petkovcu dočakali sončni vzhod.

Ob tej priložnosti se gasilci iz Rovt in Petkovca **zahvaljujejo Janezu Hladniku, ki je veselici odstopil prostor**, in vsem, ki so pomagali pri organizaciji in pri delu, da je veselica lepo uspela. *S.B*

Še ta in oni iz Hotedršice

Omenili smo že, da je bil iz Hotedršice Ivan Albreht, pesnik, pisatelj in dramatik. Od tod pa izhaja tudi rod arhitekta svetovnega slovesa – Jožefa Plečnika. Njegov oče Andrej Plečnik se je rodil v Hotedršici in se tu izšolal za mizarja. Tudi kasneje, ko se je Jožef izselil, je ohranjal stike s svojim bratrancem Ivanom Plečnikom. Ta je imel mizarško delavnico in nekaj pohištva je izdelal po načrtih Jožefa Plečnika. Tudi ko je Jožef Plečnik postal že slovit arhitekt, je rad obiskoval svoje sorodnike v Hotedršici. Po njegovih načrtih so preuredili tudi osrednji trg, kjer danes deluje nova knjižnica.

Iz Hotedršice je bil doma tudi publicist Lovro Leskovec (1841- umrl po letu 1900) in Janez Mikš (1863-1928), publicist in nabožni pisatelj.

Gvido Komar

PLANINSKI POHODI

Nedelja, 15 oktober, **MATAJUR**,
info: 040/468-648

Nedelja, 29. oktober, **LJUBELSKA BABA**,
info: 040/796-703

Nedelja, 5. november, **STOLPNIK-ŽIČKA
KARTUZIJA**,
info: 040/468-648

Sobota, 11. november, **MARTINOVANJE**,
info: 040/468-648

**Organizator: Planinsko društvo Logatec,
Notranjska cesta 14, 1370 Logatec**

Za varno pot šolarjev

Prvih štirinajst dni ob pričetku pouka v logaških osnovnih šolah so za varnost učencev tako na poti v šolo kot domov poskrbeli policisti, člani Društva upokojencev in člani Zveze šoferjev in avtomehaničnikov, ki so bili razporejeni ob prehodih za pešce in pred križišči, kjer so učenci na poti v šolo prečkali prometnejše ceste.

Žal, samo v prvih dneh!

Vozniki so pokazali kar precej vozniške kulture, saj so upoštevali navodila policistov in redarjev, ki so usmerjali učence v šolo.

Besedilo in foto: France Brus

Piknik malo drugače

Jesen. Pisana paleta barv bo pobarvala naravo. Po njivah se pospravljajo pridelki. Glede na letošnjo sušo, je pridelek krompirja nekam skromen, vendar ne tako slab, da ne bi uspeli pripraviti in izvesti »krompirjevega piknika«, ki je bil 3. septembra v Planinskem domu »Cajnar« sredi prečudovitih aranžmajev s povrtninami, sadjem in poljskimi pridelki.

Krompirjeva družabnost.

Ob devetih so se zbrale nekatere članice Društva kmečkih in podeželskih žena pri Planinskem domu, da so pripravile jedi, ki se za tak praznik spodobijo: najprej krompirjev golaž, nato še okisan krompir s klobaso. Dan je bil lep in topel, tako so se lahko udeleženci družabnosti odpravili na pot kar peš. Radostnih obrazov so prihajali povabljeni in njihovi družinski člani, ki so jih z dobrodoščilo pozdravljale v rahlem vetru priklanjajoče se sončnice v vazi. Jedi so zadišale daleč naokoli; klepet ob mizi, bogato in okusno obloženi, je stekel zelo pristrčno. Članice društva so pripravile tudi sladke dobrote; k vsemu je prijal tudi kozarček vinčka.

Dan je kar prehitro minil; udeleženci so se ob koncu zadovoljni poslovili od prijateljev in znancev ter odhiteli v svoje domače okolje.

Tatjana Rudolf

Moja dežela – lepa in gostoljubna

Za lep in gostoljuben Logatec

Župan je podeljeval priznanja.

Urejeno in gostoljubno okolje je pogoj za uspešen razvoj turizma, pravi slogan projekta »Moja dežela - lepa in gostoljubna«. Turistično društvo Logatec skuša s tovrstnimi akcijami spodbuditi občane, da si ustvarijo prijetnejši bivalni prostor in tako pripomorejo tudi k bolj uglašeni razpoznavnosti kraja. Akcijo izvajajo že celo vrsto let, k sodelovanju pa so povabljeni turistična društva in krajevne skupnosti v občini Logatec, ki si ogledajo svoja bivanjska okolja in predlagajo najlepše hiše za podelitev priznanja. Tudi letos krajevne skupnosti niso imele enostavne naloge, saj je v naši občini veliko več lepo urejenih hiš, kot jih lahko nagradimo.

Pri Kunčevih v Grčarevcu.

Turistično društvo Logatec kot koordinator povezuje predstavnike lokalnih skupnosti in turističnih društev ter z njihovo pomočjo med aprilom in septembrom vsako leto izpelje to občinsko akcijo.

Turistično društvo Logatec je četrtek, 28. septembra, v Narodnem domu zaključilo akcijo »Moja dežela – lepa in gostoljubna« s podelitvijo priznanj najlepše

urejenim družinskim hišam in javnim poslopjem. Oder je bil urejen v prijeten vrtiček, v katerega so najprej stopili člani folklorne skupine Kulturno turističnega društva Hotedršica z godci in prikazali, kako se pleše valček na Goriškem. Sledila je podelitev, na kateri je župan Občine Logatec Janez Nagode čestital 33 nagrajencem za njihov trud in prispevek k urejenemu videzu naše občine.

Priznanja so bili deležni v Logatcu: družina Možina, Stara cesta 68, družina Pajsar, Gregorčičeva 2, družina Nagode, Vodovodna 27, Družina Rupnik, Kidričeva 5, družina Artič, Cesta 6. maja 17, družina Musec, Plesiše 3, družina Mihelčič, Jačka 40 a, družina Pakiž, Blekova vas 7, družina Rupnik, Hrib 4, družina Tomazin, Pokopališka pot 2, družina Vrabc, Kalce 20 in družina Kunc, Grčarevec 35, v Hotedršici: družina Nagode, Hotedršica 50 a, Popit Vida, Hotedršica 36, Klavžar Marinka in Leskovec Vida, Hotedršica 103 in družina Leskovec, Novi svet 12, Hotedršica; v Rovtah: družina Založnik, Rovte 128 a, družina Šebalj, Rovte 82 i in družina Žakelj, Praprotno Brdo 3; na Medvedjem Brdu in v Rovtarskih Žibršah: družina Cigale, Rovtarske Žibrše 30a in družina Rupnik, Medvedje Brdo 56; v Lazah: družina Židanek, Laze 30 in družina Krmavnar, Laze 57 a; na Vrhu Svetih Treh Kraljev: družina Zevnik, Hlevni vrh 10,

Pri Založnikovih v Rovtah.

Ne nazadnje

Rovte; na Zaplani in Petkovcu: družina Petkovšek, Zaplana 55 in družina Mivšek, Petkovec 61; med javnimi poslojpi: Bencinski servis MOL Logatec, Tržaška 74 a in Podružnična cerkev sv. Nikolaja na Praprotnem Brdu; med gostinskimi lokali: Pivnica in pizzerija Pr' Krištof, Tovarniška c. 30, Gostilna Žakelj, Kalce 20 a ter Okrepčevalnica in pizzerija Tavžentroža, Medvedje Brdo 6; med kmetijami: kmetija Maček, Tovarniška 7 in Turistična kmetija Kisovec, Petkovec 46.

Za popestritev večera je nadalje poskrbela dramska skupina Novi oder iz Logatca, ki je zaigrala krajšo igro Sneguljčica in štirje palčki. Za konec pa nas je folklorna skupina popeljala še v Belo krajino in nam prikazala venček belokranjskih plesov.

Ker je celoten projekt in sama zaključna prireditev delo več ljudi, se Turistično društvo Logatec zahvaljuje vsem članom in nečlanom, ki so kakorkoli priskočili na pomoč. Posebna zahvala gre Mileni, Branki in Robertu. Hvala Občini Logatec za finančno pomoč in vsem turističnim društvom ter lokalnim skupnostim, saj nam brez njih akcije ne bi uspelo izvesti. Zahvala gre še cvetličarni Karmen in domu Marije in Marte, ki sta posodila cvetlice za okrasitev odra, OŠ 8 talcev za posojilo tehničnih pripomočkov ter Slaščičarni Kljukec in Kmečkemu turizmu Tumle za pripravo pogostitve.

vanja

VOJNI MUZEJ LOGATEC

Ogledi ob sobotah in nedeljah od 10. do 18. ure;
med tednom po dogovoru.

Informacije: Janez Švajncar, tel.: 01 7542 790.

A K C I J A

Delniška družba GOZD LJUBLJANA d.d.
vam pod ugodnimi pogoji in zagotovljenimi
plačili v roku 15 - 30 dni

ODKUPI VSO HLODOVINO IGLAVCEV IN LISTAVCEV

Informacije: GOZD LJUBLJANA d.d.
Tržaška c. 2, TEL. 24 102 20

Kontaktne osebe:

Peter Martinšek, GSM: 041 632 263
Miro Škrjanc, GSM: 041 632 261

Lokalni odkupovalec:

Šabec Janez, GSM: 041 376 278

Pri Nagodetovih na Vodovodni v Logatcu.

Turistična kmetija Kisov'c na Petkovcu.

Urnik poslovanja v knjižnicah

Knjižnica Logatec:

pon., sred., pet.: 9.-19., tor., čet.: 12.-19.,
sob.: 8.-13.

Krajevna knjižnica Rovte:

tor.: 16.-18.30, čet.: 11.30-18.30

Krajevna knjižnica Hotedršica:

sre.: 16.-19., pet.: 16.-19.

Krajevna knjižnica Vrh Svetih Treh Kraljev: čet.:
11.30-12.30, pet.: 18.-19.

Ure pravljic

V Knjižnici Logatec ob četrtnih ob 16.30
V Krajevni knjižnici Rovte ob četrtnih ob 16. uri
Info: tel.: 01/754 17 22

Logaške novice, glasilo občine Logatec; izdajatelj Občinski svet občine Logatec; odgovorni urednik Marcel Štefančič; grafična zasnova Goran Rupnik; tisk: Grafika Gracer, d.o.o., Celje; naklada 3800 izvodov. Naslov uredništva: Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec; telefon 041 915 705, ob sredah od 10. do 12. ure (01) 7590-626 ali (01) 7590-600, E-mail: logaske@logatec.si

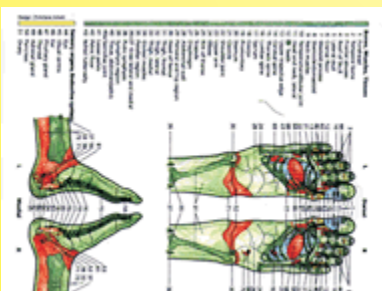
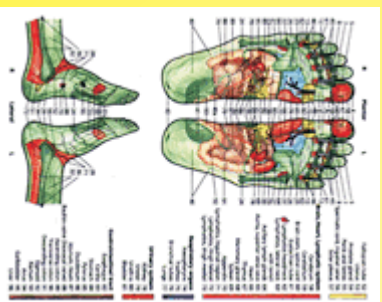
KOZMETIČNI SALON

LEPOTA & ZDRAVJE

REFLEKSNA CONSKA MASAŽA STOPAL

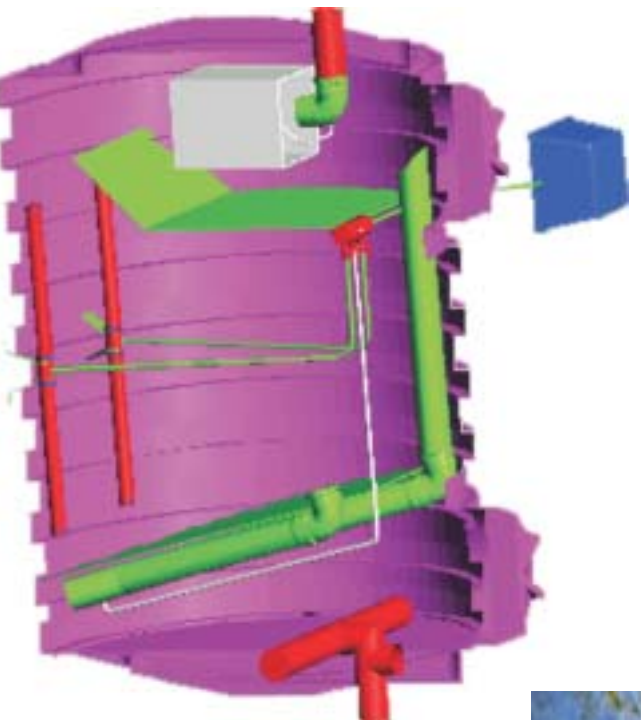
Masaža refleksnih con na stopalih je oblika terapije, ki se je v mnogih letih razvila iz tradicionalnega več tisoč let starega ljudskega znanja v natančno določeno terapijo, ki:

blaži in odpravlja bolečino, blaži posledice stresov, deluje profilaktično, pospešuje pretok limfe in izboljša cirkulacijo krvi, stimulira delovanje imunskega sistema, odpravlja posledice različnih boleznih in poškodb, je učinkovita za vsa starostna obdobja, dviguje sposobnost koncentracije, učno sposobnost, pomaga pri pomirjanju agresije, energetski potencial se izboljša, pozitivno vpliva na prebavo.

Pri nas izvaja refleksoterapijo refleksoterapevt.

Kam teče vaša odpadna voda?

BIOLOŠKE, POLIETILENSKE
od 3 do 150 enot

ČISTILNE NAPRAVE

ROTO VODA

Pokličite zdaj

02-5252-195

031-606-665

in naročite svojo čistilno napravo

Roto d.o.o., Goricka Sobotna, brigita@roto.si
9000 Murska Sobotna, 150, Černelavci,

GREZNICE, ZBIRALNIKI DEŽEVNICE, LOVLICI OLJ IN MAŠČOB

Nov design notranjih vrat

PIANO

Velika razprodaja

Od 16. 10 2006 do 28. 10 2006

bomo imeli v tovarni vrat

Liko v Borovnici veliko razprodajo

opuščenih programov notranjih vrat.

Cene bodo znižane 60 - 70%.

Na razprodaji bo program furniranih in stilnih vratnih kril in podbojev I. in II. kvalitete.

Razprodaja bo potekala

vsak dan od ponedeljka do petka od 14.00 do 18.00 ure.

LIKO

Liko notranjost

Liko Interija, d.d.

Vred 100 a, 1360 Vrtnaka

Tel. +386 1 750 52 80

Fax +386 1 750 53 53

info@liko.si

www.liko.si

NOVO NOVO:
NOVO NOVO:
6 badmintonskih igrišč na
NOVI SPECIALNI podlagi

GRC ZAPOLJE

VODNA

AEROBIKA:

vsak ponedeljek in četrtek
od 19.15 h do 20.00 h

